

W.A. Mozart

Don Giovanni

Preludium

Atto I

Scena 1

Giardino - Notte. Leporello, con ferraiolo, passeggia davanti alla casa di Donn'Anna; indi Don Giovanni e Donn'Anna ed in ultimo il Commendatore. Leporello, entrando dal lato destro con lanterna in mano, s'avvanza cauto e circospetto.)

No. 1 BEVEZETÉS

LEPORELLO:

Notte e giorno faticar,
Per chi nulla sa gradir,
Piova e vento sopportar,
Mangiar male e mal dormir.
Voglio far il gentiluomo
E non voglio più servir...
Oh che caro galantuomo!
Vuol star dentro colla bella,
Ed io far la sentinella!
Voglio far il gentiluomo
E non voglio più servir...
Ma mi par che venga gente;
Non mi voglio far sentir.
(Si ritira. Don Giovanni esce dal palazzo del Commendatore inseguito da Donn'Anna; cerca coprirsi il viso ed è avvolto in un lungo mantello.)

DONNA ANNA:

(Trattenendo Don Giovanni)

Non sperar, se non m'uccidi,
Ch'io ti lasci fuggir mai!

DON GIOVANNI:

(sempre cercando di celarsi)

Donna folle! indarno gridi,
Chi son io tu non saprai!

NYITÁNY

ELSŐ FELVONÁS

Első jelenet

Kert, éjjel. Leporello bő köpenyegben fel-alá sétál Donna Anna háza előtt; majd Don Giovanni és Donna Anna, végül a Kormányzó. Leporello jobbról előrelép, kezében lámpa.

No. 1 BEVEZETÉS

LEPORELLO

Éjjel-nappal fáradozni,
őérte, ki semmibe sem veszi, —
esőt és szelet tűrni,
rosszul enni, rosszul aludni! —
Úriember szeretnék lenni,
nem akarok többé szolgálni!
Ó, micsoda kedves gáláns úr,
ő bent óhajt időzni a szép hölgygel,
én meg őrködöm.
Úriember szeretnék lenni,
nem akarok többé szolgálni!
De úgy látszik, jön valaki...
csak meg ne halljanak!
(Visszahúzódik. Don Giovanni lép ki a Kormányzó palotájából, nyomában Donna Annával; igyekszik az arcát elrejteni, hosszú köpenyébe burkolózik.)

DONNA ANNA

(Feltartva Don Giovannit.)

Ha csak meg nem ölsz, ne reméld,
hogy valaha is futni hagylak!

DON GIOVANNI

(Egyre igyekszik leplezni magát.)

Bolond nő, hiába kiáltozol,
nem fogod megtudni, ki vagyok.

LEPORELLO:
(avanzandosi)
Che tumulto!
Oh ciel, che gridi!
Il padron in nuovi guai.

DONNA ANNA:
Gente! Servi! Al traditore!

DON GIOVANNI:
Taci e trema al mio furore!

DONNA ANNA:
Scellerato!

DON GIOVANNI:
Sconsigliata!
Questa furia disperata
Mi vuol far precipitar!

LEPORELLO:
Sta a veder che il malandrino
Mi farà precipitar!

DONNA ANNA:
Come furia disperata
Ti saprò perseguitar!

IL COMMENDATORE:
(con spada e lume)
Lasciala, indegno!
(Donn'Anna, udendo la voce del padre, lascia Don Giovanni ed entra in casa.)
Battiti meco!

DON GIOVANNI:
Va, non mi degno
Di pugnar teco.

IL COMMENDATORE:
Così pretendi da me fuggir?

LEPORELLO:
Potessi almeno di qua partir!

DON GIOVANNI:
Misero, attendi,
se vuoi morir!
(Si battono. Il Commendatore è mortalmente ferito)

LEPORELLO
(elölrelépve)
Micsoda zűrzavar!
Nagy ég, milyen kiabálás!
A gazdám újabb bajban.

DONNA ANNA
Emberek! Szolgák! Ide, a gazemberhez!

DON GIOVANNI
Hallgass! Reszkess haragomtól!

DONNA ANNA
Gonosztevő!

DON GIOVANNI
Esztelen!
Ez a kétségbeesett fűria
tönkre akar tenni.

LEPORELLO
Meglátják, ez a gazfickó
bajba sodor engem.

DONNA ANNA
Mint egy kétségbeesett fűria
foglak üldözni.

KORMÁNYZÓ
(Karddal és lámpással jön.)
Ereszd el őt, te hitvány!
(Donna Anna, hallván apja hangját, elereszti Don Giovanni-t és bemegy a házba.)
Vélem küzdj meg!

DON GIOVANNI
Menj! Nem méltó hozzám,
hogy véled vívjak.

KORMÁNYZÓ
Azt képzeled, ezzel elszökhetsz?

LEPORELLO
Csak el tudnék innét menni!

DON GIOVANNI
Szerencsétlen! Hát várj csak,
ha halni akarsz!
(Vívnak. A Kormányzó halálos sebet kap.)

IL COMMENDATORE:
Ah, soccorso! son tradito!
L'assassino m'ha ferito,
E dal seno palpitante
Sento l'anima partir.

DON GIOVANNI:
Ah, già cade il sciagurato,
Affannoso e agonizzante,
Già dal seno palpitante
Veggio l'anima partir.

LEPORELLO:
Qual misfatto! qual eccesso!
Entro il sen dallo spavento
Palpitar il cor mi sento!
Io non so che far, che dir.

(Il Commendatore muore.)

Scena 2

Don Giovanni e Leporello

RECITATIVO

DON GIOVANNI:
(sottovoce)
Leporello, ove sei?

LEPORELLO:
Son qui, per mia disgrazia, e voi?

DON GIOVANNI:
Son qui.

LEPORELLO:
Chi è morto, voi o il vecchio?

DON GIOVANNI:
Che domanda da bestia! Il vecchio.

LEPORELLO:
Bravo, due imprese leggiadre!
Sforzar la figlia
ed ammazzar il padre!

DON GIOVANNI:
L'ha voluto, suo danno.

KORMÁNYZÓ
Jaj, segítség! Árulás!
A gyilkos ledőfött!
Remegő keblemből,
érezem, a lélek elszáll.

DON GIOVANNI
Ah, elesett a nyomorult,
hörögve és haldokolva,
reszkető kebléből,
látom, már a lélek elszáll.

LEPORELLO
Micsoda gaztett, mily gonosztett!
A rémülettől
reszket a szívem, érzem.
Azt sem tudom, mit tegyek, mit szóljak.

(A Kormányzó meghal.)

Második jelenet

Don Giovanni, Leporello.

RECITATIVO

DON GIOVANNI
(suttogva)
Leporello, hol vagy?

LEPORELLO
Itt vagyok, sajnós. És ön?

DON GIOVANNI
Itt vagyok.

LEPORELLO
Ki halt meg? Ön vagy az öreg?

DON GIOVANNI
Micsoda baromi kérdés! Az öreg.

LEPORELLO
Brávó! Két csinos vállalkozás,
erőszakoskodni a leánnyal,
lemészárolni az apját!

DON GIOVANNI
Ő akarta, az ő baja.

LEPORELLO:
Ma Donn'Anna, cosa ha voluto?

DON GIOVANNI:
Taci, non mi seccar, vien meco, se non vuoi qualche cosa ancor tu!

LEPORELLO:
Non vo>nulla, signor,
non parlo più.
*(alzando da terra la lanterna ed il mantello.
Partono.)*

Scena 3

Don Ottavio, Donn'Anna e Servi con lumi.

DONNA ANNA:
Ah, del padre in periglio
in soccorso voliam.

DON OTTAVIO:
(con ferro ignudo in mano)
Tutto il mio sangue verserò,
se bisogna.
Ma dov'è il scellerato?

DONNA ANNA:
In questo loco...
(vede il cadavere.)

No. 2.

DONNA ANNA
Ma qual mai s'offre, o Dei,
spettacolo funesto agli occhi miei!
Il padre!... padre mio!...mio caro padre!...

DON OTTAVIO:
Signore...

DONNA ANNA:
Ah, l'assassino mel trucidò.
Quel sangue - quella piaga - quel volto,
tinto e coperto del color di morte -
ei non respira più -
fredde ha le membra -

LEPORELLO
És Donna Anna, ő mit akart?

DON GIOVANNI
Hallgass, ne bosszants! Gyere,
hacsak nem akarsz te is még valamit!

LEPORELLO
Semmit sem akarok, uram,
nem szólok többet.
*(Felveszi a földről a lámpát és a köpenyt.
Távoznak.)*

Harmadik jelenet

*Don Ottavio, Donna Anna, szolgák
fáklyákkal.*

DONNA ANNA
Jaj, veszélyben lévő atyámnak
siessünk a segítségére!

DON OTTAVIO
(Kezében kivont karddal.)
Ha kell, minden csepp
vérem kiontom;
de hol van a gazember?

DONNA ANNA
Itt, ezen a helyen.
(Megpillantja a holttestet.)

No. 2 RECITATIVO ÉS KETTŐS

DONNA ANNA
De mily gyászos látvány tárul,
ó istenek, a szemem elé!
Atyám! Atyám, ó drága jó apám!

DON OTTAVIO
Uram!

DONNA ANNA
Ó, a gyilkos megölte őt.
Ez a vér, a seb, az arca
a halál színével festve, bevonva.
Már nem lélegzik...
hidegek a tagjai.

padre mio!... caro padre!... padre amato!...
io manco... io moro.
(*Sviene.*)

DON OTTAVIO:
Ah, soccorrete, amici, il mio tesoro!
Cercatemi, recatemi
qualche odor, qualche spirto.
Ah! non tardate.
(*Partono due servi.*)
Donn'Anna! sposa! amica!
Il duolo estremo
la meschinella uccide.

DONNA ANNA:
Ahi!

DON OTTAVIO:
Già rinviene...
(*ritornano i servi*)
Datele nuovi aiuti.

DONNA ANNA:
Padre mio!

DON OTTAVIO:
Celate, allontanate agli occhi suoi
quell'oggetto d'orrore.
(*Viene portato via il cadavere.*)
Anima mia, consolati, fa core.

DONNA ANNA:
(*disperatamente*)
Fuggi, crudele, fuggi!
Lascia che mora anch'io
Ora che è morto, oh Dio!
Chi a me la vita die'!

DON OTTAVIO:
Senti, cor mio, deh! senti;
Guardami un solo istante!
Ti parla il caro amante,
che vive sol per te.

DONNA ANNA:
Tu sei!... perdon, mio bene -
L'affanno mio, le pene...
Ah! il padre mio dov'è?

Apám! Drága, szeretett apám!
Végem van... meghalok.
(*Elájul.*)

DON OTTAVIO
Barátaim! Segítsétek őt, szerelmemet!
Keressetek, hozzatok nekem
valami illatszert, valami esszenciát!
Ne késlekedjétek!
(*két szolga el*)
Donna Anna! Jegyesem! Kedvesem!
A túlságos fájdalom
megöli a szerencsétlent.

DONNA ANNA
Jaj!

DON OTTAVIO
Már magához tér.
(*a szolgák visszatérnek*)
Segítsétek őt! Még!

DONNA ANNA
Atyám!

DON OTTAVIO
Rejtsétek el, távolítsátok el
szeme elől a rémítő látványt!
(*Kiviszik a Kormányzó holttestét.*)
Lelkem, vigasztalódj! Bátorság!

[KETTŐS]

DONNA ANNA
(
Fuss csak, kegyetlen, menekülj!
Hadd haljak meg én is,
most, hogy halott már, ó Isten,
aki nékem éltet adott!

DON OTTAVIO
Hallgass rám, szívem, ó hallgass,
nézz reám csak egyetlen pillanatra!
Igaz szerelmesed szól hozzád,
aki csak teérted él.

DONNA ANNA
Te vagy?! ...Ó bocsáss meg, drágám!
A bánatom... a kínok,...
Jaj! Az atyám, hol van?

DON OTTAVIO:
Il padre? Lascia, o cara,
la rimembranza amara.
Hai sposo e padre in me.

DONNA ANNA:
Ah! Vendar, se il puoi,
Giura quel sangue ognor!

DON OTTAVIO:
Lo giuro agli occhi tuoi,
Lo giuro al nostro amor!

A 2:
Che giuramento, o dei!
Che barbaro momento!
Tra cento affetti e cento
Vammi ondeggiando il cor.
(Partono.)

Scena 4

*Notte. Strada.
Don Giovanni e Leporello, poi Donn'Elvira
in abito da viaggio.*

DON GIOVANNI:
Orsù, spicciati presto. Cosa vuoi?

LEPORELLO:
L'affair di cui si tratta è importante.

DON GIOVANNI:
Lo credo.

LEPORELLO:
È importantissimo.

DON GIOVANNI:
Meglio ancora. Finiscila.

LEPORELLO:
Giurate di non andar in collera.

DON GIOVANNI:
Lo giuro sul mio onore,
purché non parli del Commendatore.

DON OTTAVIO
Az atyád... hagyd, ó kedvesem,
e keserű emléket!
Bennem hitvesre és atyára lelsz.

DONNA ANNA
Ó, esküdj, hogy megbosszulod
az ő vérét, ha teheted!

DON OTTAVIO
Esküszöm, itt, a két szemedre,
esküszöm szerelmünkre.

EGYÜTT
Mily eskü, ó istenek!
Mily kegyetlen pillanat.
Száz, és száz érzés kavarg,
hullámszik szívemben .
(Távoznak.)

Negyedik jelenet

*Éjszaka. Egy út.
Don Giovanni és Leporello, majd úti
öltözetben Donna Elvira.*

RECITATIVO

DON GIOVANNI
No most, siess, gyorsan! Mit akarsz?

LEPORELLO
Az ügy, amelyről szó van, fontos.

DON GIOVANNI
Elhiszem.

LEPORELLO
Fő-fő fontosságú.

DON GIOVANNI
Még jobb. Ki vele hát!

LEPORELLO
Esküdjön meg, hogy nem gurul dühbe!

DON GIOVANNI
Esküszöm a becsületemre, —
hacsak nem a Kormányzóról beszélsz.

LEPORELLO:
Siamo soli.

DON GIOVANNI:
Lo vedo.

LEPORELLO:
Nessun ci sente.

DON GIOVANNI:
Via!

LEPORELLO:
Vi posso dire tutto liberamente?

DON GIOVANNI:
Sì.

LEPORELLO:
Dunque quando è così,
caro signor padrone,
la vita che menate
(*all'orecchio, ma forte*)
è da briccone.

DON GIOVANNI:
Temeraio, in tal guisa...

LEPORELLO:
E il giuramento?

DON GIOVANNI:
Non so di giuramento.
Taci, o chi'io...

LEPORELLO:
Non parlo più, non fiato, o padron mio.

DON GIOVANNI:
Così saremo amici. Or odi un poco:
Sai tu perchè son qui?

LEPORELLO:
Non ne so nulla. Ma essendo l'alba chiara,
non sarebbe qualche nuova conquista?
Io lo devo saper per porla in lista.

LEPORELLO
Magunkban vagyunk?

DON GIOVANNI
Látod.

LEPORELLO
Senki sem hallhat minket?

DON GIOVANNI
Gyerünk már!

LEPORELLO
Mindent kimondhatok, egészen szabadon?

DON GIOVANNI
Igen.

LEPORELLO
Nos, ha így van,
drága gazdám-uram,
ez az élet, mit folytat,
(*A fülébe.*)
akár egy betyáré...

DON GIOVANNI
Vakmerő! így álcázva ...

LEPORELLO
És az eskü?

DON GIOVANNI
Esküről mitsem tudok.
Hallgass vagy én...

LEPORELLO
Nem szólok többet, még lélegzetet
sem veszek, gazdám.

DON GIOVANNI
Így már barátok leszünk. Most figyelj!
Tudod, miért vagyok itt?

LEPORELLO
Semmit sem tudok.
De, mivel a hajnal már dereng,
netán, valami új hódítás?
Tudnom kell, hogy listába vehessem.

DON GIOVANNI:
Va la, che sei il grand'uom!
Sappi chi'io sono innamorato d'una
bella dama, e son certo che m'ama.
La vidi, le parlai; meco al casino
questa notte verrà...
(Viene dal fondo Donna Elvira.)
Zitto, mi pare
sentire odor di femmina...

LEPORELLO:
(Cospetto, che odorato perfetto!)

DON GIOVANNI:
All'aria mi par bella.

LEPORELLO:
(E che occhio, dico!)

DON GIOVANNI:
Ritiriamoci un poco,
e scopriamo terren.

LEPORELLO:
Già prese foco!
(Vanno in disparte)

Scena 5

Donna Elvira e detti

DONNA ELVIRA:
Ah, chi mi dice mai
Quel barbaro dov'è,
Che per mio scorno amai,
Che mi mancò di fe?
Ah, se ritrovo l'empio
E a me non torna ancor,
Vo' farne orrendo scempio,
Gli vo' cavare il cor.

DON GIOVANNI
(piano a Leporello.):
Udisti? Qualche bella dal vago
ahandonata. Poverina!
Cerchiam di
consolare il suo tormento.

DON GIOVANNI
Csak rajta, ej, te nagy ember vagy!
Tudd meg, hogy szerelmes vagyok
egy szép hölgybe, s bizonyosra veszem, hogy
ő is szeret. Láttam, beszéltem vele, eljön
velem ma éjjel a villába...
(A háttérből Donna Elvira lép ki.)
Csend! Úgy hiszem
nőillatot érzek...

LEPORELLO
(Teringettét! Mily tökéletes szaglás!)

DON GIOVANNI
Az arca szépnek látszik.

LEPORELLO
(És micsoda szemek, mondhatom.)

DON GIOVANNI
Húzódjunk vissza kissé
és derítsük fel a terepet!

LEPORELLO
Már tüzet fogott.
(Félrehúzódnak.)

Ötödik jelenet

Donna Elvira és az előbbiek.

No. 3 ÁRIA ÉS HÁRMAS

DONNA ELVIRA
Ó, ki mondja meg valahára,
hol van az a kegyetlen
kit, szégyenemre, szerettem
s ki visszaélt bizalmammal?
Ó, ha újra megtalálom a hitványt,
s még akkor sem tér vissza hozzám,
rettentő módon meggyalázom, —
ki fogom tépni szívét .

DON GIOVANNI
(csöndben Leporellónak)
Hallottad? Valami szépség,
kit a szeretője elhagyott... szegényke!
Keressük a módját,
hogyan vigasztaljuk a kínjaiért!

LEPORELLO:
(Così ne consolò mille e ottocento).

DON GIOVANNI:
Signorina...

DONNA ELVIRA:
Chi è là?

DON GIOVANNI:
Stelle! che vedo!

LEPORELLO:
(O bella! Donna Elvira!)

DONNA ELVIRA:
Don Giovanni!...
Sei qui, mostro, fellon, nido d'inganni!

LEPORELLO:
(Che titoli cruscanti! Manco male
che lo conosce bene!)

DON GIOVANNI:
Via, cara Donna Elvira,
calmate quella collera... sentit...
Lasciatemi parlar...

DONNA ELVIRA:
Cosa puoi dire, dopo azion sì nera?
In casa mia entri furtivamente. A forza d'arte,
di giuramenti e di lusinghe arrivi
a sedurre il cor mio;
m'innamori, o crudele!
Mi dichiari tua sposa, e poi, mancando
della terra e del ciel al santo dritto,
con enorme delitto
dopo tre dì da Burgos t'allontani.
M'abbandoni, mi fuggi, e lasci in preda
al rimorso ed al pianto,
per pena forse che t'amai cotanto!

LEPORELLO:
(Pare un libro stampato!)

LEPORELLO
(Így vigasztalt meg már vagy
ezernyolcszázat.)

DON GIOVANNI
Szép hölgyem!

RECITATIVO

DONNA ELVIRA
Ki az ott?

DON GIOVANNI
Nagy Ég! Mit látok?

LEPORELLO
(Ó, be szép! Ez Donna Elvira!)

DONNA ELVIRA
Don Giovanni! Itt vagy hát,
te szörnyeteg, elvetemült,
te, csalfaság bölcsője!

LEPORELLO
(Mily kifinomult jelzők!
Szerencsére, jól ismeri őt.)

DON GIOVANNI
Ugyan, drága Donna Elvira,
csak fékezze indulatait!...
Hallgasson meg, engedjen szólanom!

DONNA ELVIRA
Mit tudhatsz mondani ily sötét cselekedet
után? Ravaszul beférköztél házamba. Fortély,
esküdözés és hízelgések révén elérted,
hogy elcsábítottad a szívem;
szerelmessé tettél, ó kegyetlen!
Jegyessednek nevezted. Majd, megszegve
föld és ég szent törvényeit
ily szertelen bűnnel, tovább álltál
három nap után Burgosból.
Elhagytál, elszöktél tőlem, ott hagytál
a lelki furdalás és a könnyek prédájául,
annak büntetéséül tán,
hogy oly nagyon szerettelek.

LEPORELLO
(Mintha könyvből olvasná ...)

DON GIOVANNI:
Oh, in quanto a questo,
ebbi le mie ragioni.
(a Leporello, ironicamente)
È vero?

LEPORELLO:
È vero.
E che ragioni forti!

DONNA ELVIRA:
E quali sono,
se non la tua perfidia,
la leggerezza tua? Ma il giusto cielo
volle ch'io ti trovassi,
per far le sue, le mie vendette.

DON GIOVANNI:
Eh via!
siate più ragionevole!...
(Mi pone a cimento costei!).
Se non credete a labbro mio,
Credete a questo galantuomo.

LEPORELLO:
(Salvo il vero.)

DON GIOVANNI
(forte):
Via, dille un poco...

LEPORELLO:
(sottovoce a Don Giovanni)
E cosa devo dirle?

DON GIOVANNI:
Sì, sì, dille pur tutto.

(Parte non visto da Donn'Elvira.)

DONNA ELVIRA:
Ebben, fa presto.

LEPORELLO
(Balbettando):
Madama... veramente... in questo mondo
conciossiacosaquandofosseché...
il quadro non è tondo...

DONNA ELVIRA:

DON GIOVANNI
Ó, ami azt illeti,
nekem is megvoltak az okaim.
(Leporellóhoz ironikusan)
Igaz-e?

LEPORELLO
Igaz.
És mily nyomós okok!

DONNA ELVIRA
És mik azok,
ha nem hitszegésed,
állhatatlanságod? De az igazságos Ég
azt akarta, hogy rádtaláljak,
hogy érette s magamért bosszút álljak.

DON GIOVANNI
Eh, hagyjuk!
Legyen kissé méltányosabb!
(Még veszélybe sodor...)
Ha nem hisz az én szavamnak,
higgyen ennek az úriembernek!

LEPORELLO
(Ha nem az igazság érdekli...)

DON GIOVANNI
(hangosan)
Gyerünk, mondd el néki röviden!

LEPORELLO
(csöndben Don Giovanninak)
És mit kell elmondanom?

DON GIOVANNI
Igen, igen, mondj el néki mindent!
(Távozik, anélkül, hogy Donna Elvira észrevenné.)

DONNA ELVIRA
Nos, hát, gyorsan!

LEPORELLO
(
Asszonyom... valóban... ezen a világon...
mivelavagyazonbanamintfeltévehogy...
a négyszög nem kerek...

DONNA ELVIRA

Sciagurato! Così del mio dolor giuoco
ti prendi, Ah! Voi...
(verso Don Giovanni che non crede partito)

Stelle! L'iniquo fuggì!
Misera me! Dov'è? In qual parte?

LEPORELLO:
Eh! lasciate che vada. Egli non merta
che di lui ci pensiate.

DONNA ELVIRA:
Il scellerato
m'ingannò, mi tradì...

LEPORELLO:
Eh! Consolatevi;
non siete voi, non foste, e non sarete
né la prima, n' l'ultima. Guardate:
questo non picciol libro è tutto pieno
dei nomi di sue belle:
(Cava di tasca una lista)
ogni villa, ogni borgo, ogni paese
è testimon di sue donnesche imprese.

Madamina, il catalogo è questo
Delle belle che amò il padron mio;
un catalogo egli è che ho fatt'io;
Osservate, leggete con me.
In Italia seicento e quaranta;
In Almagna duecento e trentuna;
Cento in Francia, in Turchia novantuna;
Ma in Ispagna son già mille e tre.

V'han fra queste contadine,
Cameriere, cittadine,
V'han contesse, baronesse,
Marchesine, principesse.
E v'han donne d'ogni grado,
D'ogni forma, d'ogni età.

Nella bionda egli ha l'usanza
Di lodar la gentilezza,
Nella bruna la costanza,
Nella bianca la dolcezza.
Vuol d'inverno la grassotta,
Vuol d'estate la magrotta;

Nyomorult!
Játéknak tekinted fájaldamat?
(Don Giovanni felé, kit még jelenlevőnek
hisz.)

Ó, Én... Nagy Ég! Az aljas elszökött!?
Ó, én szerencsétlen! Hol van ő, merre?

LEPORELLO
Eh, hagyja, hadd menjen! Nem érdemli
meg, hogy csak gondoljon is rá.

DONNA ELVIRA
A gyalázatos
becsapott, elárult...

LEPORELLO
Ó, vigasztalódjon,
nem ön volt az első,
nem is lesz az utolsó! Nézze csak:
ez a nem éppen kicsiny könyv
egészen tele van az ő szépeinek nevével.
(Hosszú listát húz ki a zsebéből.)
Minden falu, minden város, minden vidék
tanúja a nőügyeinek.

No. 4 ÁRIA

LEPORELLO
Kis úrnóm, ez azoknak a szépeknek
a jegyzéke, akik szerették gazdám;
katalógus, mit én csináltam, —
figyeljen, olvassa velem!
Itáliában hatszáznegyven,
Németországban kétszázharmincegy,
száz Franciaországban, Törökországban
kilencvenegy, de Spanyolországban már
ezren és hárman vannak.
Vannak köztük parasztlányok,
komornák, városi hölgyek,
vannak grófnők, bárónők;
márkinék és hercegnők,
vannak minden rangú,
minden fajtájú, mindenféle korú nők. —

Szokása a szökének
a gyengédségét dicsérni,
a barnának állhatatosságát,
a fehérbőrűnek édességét; —
télen a kövérre vágyik,
nyáron a soványra:

È la grande maestosà,
La piccina e ognor vezzosa.
Delle vecchie fa conquista
Pel piacer di porle in lista;
Sua passion predominante
È la giovin principiante.
Non si picca - se sia ricca,
Se sia brutta, se sia bella;
Purché porti la gonnella,
Voi sapete quel che fa.
(Parte.)

Scena 6

Donna Elvira sola.

DONNA ELVIRA:
In questa forma dunque
mi tradi il scellerato! È questo il premio
che quel barbaro rende all'amor mio?
Ah! Vendar vogliò
l'ingannato mio cor. Pria ch'ei mi fugga
si ricorra... si vada... Io sento in petto
sol vendetta parlar, rabbia e dispetto.
(Parte.)

Scena 7

*Zerlina, Masetto e Coro di Contadini d'ambo
i sessi, che cantano, suonano e ballano.*

ZERLINA:
Giovinette che fate all'amore,
Non lasciate che passi l'età!
Se nel seno vi bulica il core,
Il rimedio vedetelo qua!
La ra la, la ra la, la ra la.
Che piacer, che piacer che sarà!

CORO:
La ra la, ecc.

a magas: fenséges,
a kicsike: mindig bájos;
az öregeket csak azért hódítja meg,
hogy örülhessen: telik a lista,
de mindent felülmúló szenvedélye:
a kezdő fiatalka. —
Egyremegy, akárha gazdag,
akár csúnya, akár szép,
csak szoknyát viseljen és —
ön tudja már, mit tesz ő.
(El.)

Hatodik jelenet

Donna Elvira egyedül.

RECITATIVO

DONNA ELVIRA
Hát ily módon árult el
engem az átkozott! Ez a jutalmam,
mellyel a kegyetlen viszonozza szerelmem?
Ó, bosszút akarok állni
megcsalatott szívemért. Mielőtt megszökne
tőlem... jaj, fussanak... menjenek!...
Hallom, hogy szívemben csak a bosszú
szól, düh és megvetés.
(El.)

Hetedik jelenet

*Zerlina, Masetto, a parasztok kórusa, férfiak,
nők vegyesen; énekelnek, zenélnek,
táncolnak.*

No. 5 KETTŐS ÉS KÓRUS

ZERLINA
Leánykák, kik vágytok a szerelemre,
ne hagyjátok, hogy az idő tovafusson;
ha ott belül forrong a szívetek,
a gyógyszerét lássátok itt!
Lalala...
Mily öröm is lesz az ...

KÓRUS
Lala lala .

MASETTO:
Giovinetti leggeri di testa,
Mon andate girando di là.
Poco dura de'matti la festa,
Ma per me cominciato non ha.
La ra la. La ra la. La ra la.
Che piacer, che piacer che sarà!

CORO:
La ra la, ecc.

ZERLINA e MASETTO:
Vieni, vieni, carino. godiamo,
E cantiamo e balliamo e suoniamo!
Che piacer, che piacer che sarà!

Scena 8

Don Giovanni, Leporello e detti.

DON GIOVANNI:
Manco male, è partita. Oh guarda, che
bella gioventù; che belle donne!

LEPORELLO:
(Fra tante, per mia fè,
vi sarà qualche cosa anche per me.)

DON GIOVANNI:
Cari amici, buon giorno, Seguitate a
stare allegramente, seguite a suonar,
buona gente. C'è qualche spozalizio?

ZERLINA:
Si, signore, e la sposa. son io.

DON GIOVANNI:
Me ne consolo. Lo sposo?

MASETTO:
Io, per servirla.

DON GIOVANNI:
Oh bravo! Per servirmi; questo è vero
parlar da galantuomo.

LEPORELLO:

MASETTO
Legények, ti könnyelműek,
ne keringjetez ide-oda, fel és alá!
Rövid ideig tart csak a bolondok farsangja,
de nékem még el sem kezdődött.
Lalala...
Mily öröm is lesz...

KÓRUS
Lala lala .

ZERLINA. MASETTO, KÓRUS
Jöjj hát, kedvesem, vigadjunk,
énekeljünk, táncoljunk, zenéljünk!
Mily öröm is lesz az!

Nyolcadik jelenet

Don Giovanni, Leporello s az előbbiek.

RECITATIVO

DON GIOVANNI
Hál' Istennek, elment... Ó, nézd csak,
nézzed... mily gyönyörű ifjak, mily szép
nők!

LEPORELLO
(Hitemre, ennyi sok között csak
akad valaki a számomra is.)

DON GIOVANNI
Jó napot, drága barátaim. Csak folytassátok,
legyetek vidámak, zenéljetez tovább,
ti derék emberek! Ez valamiféle lakodalom?

ZERLINA
Igen, uram és én vagyok a menyasszony.

DON GIOVANNI
Ennek örvendek. S a vőlegény?

MASETTO
Én, a szolgalatjára.

DON GIOVANNI
Ó, derék! A szolgalatomra!
Ez igazán gavalléros beszéd.

LEPORELLO

(Basta che sia marito.)

ZERLINA:
Oh, il mio Masetto
è un uom d'ottimo core.

DON GIOVANNI:
Oh anch'io, vedete!
Voglio che siamo amici.
Il vostro nome?

ZERLINA:
Zerlina.

DON GIOVANNI
(a Masetto):
E il tuo?

MASETTO:
Masetto.

DON GIOVANNI:
O caro il mio Masetto!
Cara la mia Zerlina! v'esibisco
la mia protezione, Leporello?
(a Leporello che fa scherzi alle altre
contadine)
Cosa fai lì, birbone?

LEPORELLO:
Anch'io, caro padrone,
esibisco la mia protezione.

DON GIOVANNI:
Presto, va con costor; nel mio palazzo
conducili sul fatto. Ordina ch'abbiano
cioccolatta, caffè, vini, prosciutti:
cerca divertir tutti,
mostra loro il giardino,
la galleria, le camere; in effetto
fa che resti contento il mio Masetto.
Hai capito?

LEPORELLO
(ai contadini):
Ho capito. Andiam!

MASETTO:
Signore!

(Elég ahhoz, hogy férj legyen.)

ZERLINA
Ó, az én Masettóm
a legjobb szívű ember.

DON GIOVANNI
Ah, én is, majd meglátja.
Azt akarom, hogy barátok legyünk.
Az ön neve?

ZERLINA
Zerlina.

DON GIOVANNI
(Masettónak)
És a tiéd?

MASETTO
Masetto.

DON GIOVANNI
Nos, kedves Masettóm!
Kedves Zerlinám! Felajánlom
a pártfogásomat... Leporello!
(Leporello más parasztlányokkal tréfálkozik.)
Mit csinálsz, gazfickó?

LEPORELLO
Kedves gazdám, én is
felajánlom a pártfogásomat.

DON GIOVANNI
Gyorsan, menj velük, a palotámba
vezesd őket azonnal! Rendelkezz, hogy
kapjanak csokoládét, kávé, bort, sonkát!
Keresd a módját, hogy mindenki
szórakozzék, mutasd meg nekik
a kertet, a galériát, a termeket! Valóban.
(Miközben Zerlinához lép, aki indulni akar.)
Tégy róla, hogy az én Masettóm elégedett
legyen! Megértetted?

LEPORELLO
Megértettem. Megyünk.

MASETTO
Uram...

DON GIOVANNI:

Cosa c'è?

MASETTO:

La Zerlina senza me non può star.

LEPORELLO

(a Masetto):

In vostro loco
ci sarà sua eccellenza; e saprà bene
fare le vostre parti.

DON GIOVANNI:

Oh, la Zerlina
è in man d'un cavalier. Va pur, fra poco
ella meco verrà.

ZERLINA:

Va, non temere.
Nelle mani son io d'un cavaliere.

MASETTO:

E per questo...

ZERLINA:

E per questo
non c'è da dubitar...

MASETTO:

Ed io, cospetto...

DON GIOVANNI:

Olà, finiam le dispute!
Se subito senza altro replicar non te ne vai,

(mostrandogli la spada)

Masetto, guarda ben, ti pentirai.

MASETTO:

Ho capito, signor sì!
Chino il capo e me ne vo.
Giacchè piace a voi così,
Altre repliche non fo.
Cavalier voi siete già.
Dubitar non posso affé;
Me lo dice la bontà
Che volete aver per me.

DON GIOVANNI

Mi az?

MASETTO

Zerlina nem maradhat itt nélkülem.

LEPORELLO

(Masettóhoz.)

Itt lesz helyetted
őexcellenciája és nagyon jól
fogja alakítani a te szerepedet.

DON GIOVANNI

Ó, Zerlina egy lovag
kezében lesz. Menj csak,
rövidesen ő is velem jön!

ZERLINA

Menj, ne félj!
Egy lovag kezében vagyok.

MASETTO

És eszerint...

ZERLINA

És eszerint
nincs miért kételkedned...

MASETTO

Hát én, a fenébe is...!

DON GIOVANNI

Hé, fejezzük be a vitát!
Ha nem mégysz azonnal, minden további
ellentmondás nélkül,

(A kardját mutatja neki.)

Masetto — jól vigyázz! — megbánod.

No. 6 ÁRIA

MASETTO

Értettem, igen, uram.
Fejet hajtok és elmegyek,
máris, ha önnek így tetszik,
több ellenvetést nem teszek.
Végül is, ön lovag,
nem kételkedhetek, szavamra;
ezt mondja nékem az ön nagylelkűsége,
mit irántam mutatni óhajt.

(a Zerlina, a parte)
Bricconaccia, malandrina!
Fosti ognor la mia ruina!
(a Leporello, che lo vuol condur seco.)
Vengo, vengo!
(a Zerlina)
Resta, resta.
È una cosa molto onesta!
Faccia il nostro cavaliere
cavaliera ancora te.
(Masetto parte con Leporello ed i contadini)

Scena 9

Don Giovanni e Zerlina.

DON GIOVANNI:
Alfin siam liberati,
Zerlinetta gentil, da quel scioccone.
Che ne dite, mio ben, so far pulito?

ZERLINA:
Signore, è mio marito...

DON GIOVANNI:
Chi? Colui?
Vi par che un onest'uomo,
un nobil cavalier, com'io mi vanto,
possa soffrir che quel visetto d'oro,
quel viso inzuccherato
da un bifolcaccio vil sia strapazzato?

ZERLINA:
Ma, signore, io gli diedi
parola di sposarlo.

DON GIOVANNI:
Tal parola
non vale un zero. Voi non siete fatta
per essere paesana; un'altra sorte
vi procuran quegli occhi bricconcelli,
quei labretti sì belli,
quelle ditucce candide e odorose,
parsi toccar giuncata e fiutar rose.

ZERLINA:
Ah!... Non vorrei...

(Zerlinának, félre)
Te ravasz, te hamis!
Mindig a vesztémre törsz.
(Leporellóhoz, aki el akarja vezetni.)
Jövök, jövök.
(Zerlinához.)
Csak maradj!
Nagyon tisztességes dolog, —
ez a mi gavallérunk faragjon csak
nemes hölgyet belőled is! .
(Távozik Leporellóval és a parasztokkal.)

Kilencedik jelenet

Don Giovanni és Zerlina.

RECITATIVO

DON GIOVANNI
Végre megszabadultunk,
édes Zerlinácskám, ettől a fajankótól.
Mit szól, drágám, ügyesen csinálom?

ZERLINA
Uram, ő az én férjem...

DON GIOVANNI
Kicsoda? Ő?
Úgy véli, hogy egy becsületes ember,
egy nemes lovag, aminek büszkén vallom
magam, képes lenne eltérni,
hogy ezt az aranyos arcocskát,
ezt az édes arcot
egy hitvány paraszt gyötörje majd?

ZERLINA
De uram, szavamat adtam
neki, hogy hozzámegyek.

DON GIOVANNI
Egy ilyen ígéret
nem ér semmit. Önt nem azért teremtették,
hogy parasztasszony legyen; más sorsot
ígérnek ezek a huncut szemek,
e gyönyörű ajkacskák,
e fehér és illatos ujjacskák, melyeknek
oly gyengéd az érintése és rózsás az illata...

ZERLINA
Ah... nem szeretnék...

DON GIOVANNI:
Che non vorreste?

ZERLINA:
Alfine ingannata restar. Io so che raro
colle donne voi altri cavalieri
siete onesti e sinceri.

DON GIOVANNI:
È un impostura
della gente plebea! La nobilita
ha dipinta negli occhi l'onesta.
Orsù, non perdiam tempo; in questo istante
io ti voglio sposar.

ZERLINA:
Voi!

DON GIOVANNI:
Certo, io.
Quel casinetto è mio: soli saremo
e là, gioiello mio, ci sposeremo.

DON GIOVANNI
Là ci darem la mano,
Là mi dirai di sì.
Vedi, non è lontano;
Partiam, ben mio, da qui.

ZERLINA:
(Vorrei e non vorrei,
Mi trema un poco il cor.
Felice, è ver, sarei,
Ma può burlarmi ancor.)

DON GIOVANNI:
Vieni, mio bel diletto!

ZERLINA:
(Mi fa pietà Masetto.)

DON GIOVANNI:
Io cangierò tua sorte.

ZERLINA:
Presto... non son più forte.

DON GIOVANNI
Mit nem szeretnél?

ZERLINA
Végül majd csalódní. Tudom,
hogy önök, nemesurak csak ritkán
őszinték és becsületesek a nőkkel.

DON GIOVANNI
Ez a közönséges népség
rágalma. A nemesség
szeméből sugárzik a tisztesség.
Már most ne vesztegessük az időt:
én ebben a pillanatban
feleségül akarlak venni!

ZERLINA
Ön!

DON GIOVANNI
Persze hogy én.
Az ott a kis házam; magunk leszünk
és ott, gyöngyöm, egybekelünk.

No. 7 KETTŐS

DON GIOVANNI
Ott nyújtjuk egymásnak kezünket,
ott mondasz majd nékem igent.
Látod, nincs messze,
menjünk, én drágám, innen!

ZERLINA
(Szeretném, és mégsem akarom...
remeg egy kissé a szívem...
igaz, boldog lennék...
de hátha csak tréfát űz velem?)

DON GIOVANNI
Jöjj, szép gyönyörűségem!

ZERLINA
(Masettót is szánom...)

DON GIOVANNI
Meváltoztatom a sorsod.

ZERLINA
Hamarosan... elfogy az erőm.

DON GIOVANNI:
Andiam!

ZERLINA:
Andiam!

A 2:
Andiam, andiam, mio bene.
a ristorar le pene
D'un innocente amor.
(*Si incamminano abbracciati verso il
casino.*)

Scena 10

Donna Elvira e detti

DONNA ELVIRA
(*che ferma con atti disperatissimi Don
Giovanni*):
Fermati, scellerato! Il ciel mi fece
udir le tue perfidie. Io sono a tempo
di salvar questa misera innocente
dal tuo barbaro artiglio.

ZERLINA:
Meschina! Cosa sento!

DON GIOVANNI:
(Amor, consiglio!)
(*Piano a Donna Elvira.*)
Idol mio, non vedete
ch'io voglio divertirmi?

DONNA ELVIRA:
Divertirti,
è vero? Divertirti... Io so, crudele,
come tu ti diverti.

ZERLINA:
Ma, signor cavaliere,
è ver quel ch'ella dice?

DON GIOVANNI
(*piano a Zerlina*):
La povera infelice

DON GIOVANNI
Jöjj!

ZERLINA
Menjünk!

EGYÜTT
Menjünk, menjünk drágám,
hogy kárpótoljuk magunkat
az ártatlan szerelem kínjaiért!
(*Egymást átölelve útnak erednek a kastély
felé.*)

Tizedik jelenet

Donna Elvira s az előbbiek.

RECITATIVO

DONNA ELVIRA
(*Kétségbeesett mozdulattal állítja meg Don
Giovannit.*)
Megállj, te hitvány! Az ég akaratából
hallottam hazugságaidat. Időben érkeztem,
hogy kimentsem ezt a szegény ártatlant
kegyetlen karmaid közül.

ZERLINA
Én szerencsétlen! Mit hallok!

DON GIOVANNI
(Most adj tanácsot, Ámor!)
(*Csöndesen Donna Elvirához.*)
Drágaságom, nem látja,
hogy szórakozni készülök?

DONNA ELVIRA
Szórakozni, igazán?
Szórakozni... Én tudom, kegyetlen,
hogyan szórakozol te.

ZERLINA
De, lovag uram,
igaz, amit ez a nő mond?

DON GIOVANNI
(*Csöndesen Zerlinának.*)
Ez a szegény boldogtalan

è di me innamorata,
e per pietà deggio fingere amore,
ch'io son, per mia disgrazia,
uom di buon cuore.

DONNA ELVIRA:
Ah, fuggi il traditor!
Non lo lasciar più dir!
Il labbro è mentitor,
fallace il ciglio.
Da' miei tormenti impara
A creder a quel cor,
E nasca il tuo timor
Dal mio periglio.
(*parte conducendo via Zerlina.*)

Scena 11

Don Giovanni, poi Don Ottavio e Donn'Anna vestita a lutto.

DON GIOVANNI:
Mi par ch'oggi il demonio si diverta
d'opporsi a miei piacevoli progressi
vanno mal tutti quanti.

DON OTTAVIO
(*a Donn'Anna*)
Ah! Ch'ora, idolo mio, son vani i pianti,
di vendetta si parli.
Oh, Don Giovanni!

DON GIOVANNI:
(Mancava questo intoppo!)

DONNA ANNA:
Signore, a tempo vi ritroviam: avete
core, avete anima generosa?

DON GIOVANNI:
(Sta a vedere
che il diavolo gli ha detto qualche cosa.)
Che domanda! Perché?

DONNA ANNA:
Bisogno abbiamo della vostra amicizia.

szerelmes belém, és én, szánalomból,
kénytelen vagyok szerelmet színlelni,
mivel, balszerencsémre,
jószívű ember vagyok.

No. 8 ÁRIA

DONNA ELVIRA
Ó, kerüld az árulót,
ne engedd szólani többet!
Az ajka hazug,
csalpa a szeme.
Az én kínjaimból okulj,
hogyan higgyél e szívnek;
ébredjen benned félelem
az én vesztém láttán! .
(*Zerlinát elvezetve távozik.*)

Tizenegyedik jelenet

Don Giovanni, majd Don Ottavio és Donna Anna gyászba öltözve.

RECITATIVO

DON GIOVANNI
Ügy látszik, az ördög ma azzal szórakozik,
hogy keresztülhúzza terveimet:
mind rosszra fordul.

DON OTTAVIO
(*Donna Annának.*)
Ó, most már, bálványom, hiábavalók a
könnyek, a bosszúról kell beszélünk...
Ah, Don Giovanni!

DON GIOVANNI
(Még csak ez hiányzott; valóban.)

DONNA ANNA
Barátom, éppen jókor találkozunk. Ön bátor
és nagylelkű, nemde?

DON GIOVANNI
(Még kiderül.
hogy az ördög súgott valamit néki.)
Minő kérdés! S miért?

DON OTTAVIO
Szükségünk van a barátságára.

DON GIOVANNI:
(Mi torna il fiato in corpo.) Comandate.
I congiunti, i parenti,
questa man, questo ferro, i beni, il sangue
spenderò per servirvi.
Ma voi, bella Donn'Anna,
perchè così piangete?
Il crudele chi fu che osò la calma
turbar del viver vostro?

Scena 12

Donna Elvira e detti

DONNA ELVIRA
(a Don Giovanni):
Ah, ti ritrovo ancor, perfido mostro!

(a Donn'Anna)
Non ti fidar, o misera,
Di quel ribaldo cor;
Me già tradì quel barbaro,
te vuol tradir ancor.

DONNA ANNA e DON OTTAVIO:
(Cieli, che aspetto nobile,
Che dolce maestà!
Il suo pallor, le lagrime
M'empiono di pietà.)

DON GIOVANNI
(a parte; Donna Elvira ascolta):
La povera ragazza
È pazza, amici miei;
Lasciatemi con lei,
Forse si calmerà.

DONNA ELVIRA:
Ah non credete al perfido!

DON GIOVANNI:
È pazza, non badate.

DONNA ELVIRA:
Restate ancor, restate!

DON GIOVANNI
(Fellélegeztem.) Parancsoljanak!
Rokonaim, szüleim; e kar,
s e kard; a javaim, a vérem, —
mindent odaadok, hogy szolgálatukra álljak.
De ön, szépséges Donna Anna,
miért sír?
Ki volt a kegyetlen, aki
életének nyugalját felkavarni merészelte?

Tizenkettedik jelenet

Donna Elvira, az előbbiek.

DONNA ELVIRA
(Don Giovannihoz.)
Ah, újra megleltelek,
képmutató szörnyeteg!

No. 9 NÉGYES

DONNA ELVIRA
(Donna Annához.)
Ne bízd magad, ó szerencsétlen,
erre az elvetemült szívűre!
Engem már elárult ez a kegyetlen, —
téged is elárul még.

DONNA ANNA, DON OTTAVIO
(Nagy ég, mily nemes tartás,
mily édes fenség!
Sápadtsága, könnyei
szánalommal töltenek el.)

DON GIOVANNI
A szegény leány
őrült, barátaim.
Hagyjanak magamra véle,
talán megnyugszik majd.

DONNA ELVIRA
Ó, ne higgyetek a hitszegőnek!

DON GIOVANNI
Őrült... ne is ügyeljenek rá!

DONNA ELVIRA
maradjatok még, maradjatok...

DONNA ANNA e DON OTTAVIO:
A chi si crederà?

DONNA ANNA, DON OTTAVIO, DON GIOVANNI:
Certo moto d'ignoto tormento
Dentro l'alma girare mi sento
Che mi dice, per quell'infelice,
Cento cose
che intender non sa.

DONNA ELVIRA:
Sdegno, rabbia, dispetto, spavento
Dentro l'alma girare mi sento,
Che mi dice, di quel traditore,
Cento cose che intender non sa.

DON OTTAVIO
(*a Donn'Anna*):
Io di qua non vado via
Se non so com'è l'affar.

DONNA ANNA
(*a Ottavio*):
Non ha l'aria di pazzia
Il suo tratto, il suo parlar.

DON GIOVANNI:
(*Se m'en vado, si potria
Qualche cosa sospettar.*)

DONNA ELVIRA
(*a Donn'Anna e Ottavio*):
Da quel ceffo si dovria
La ner'alma guidicar.

DON OTTAVIO
(*a Don Giovanni*):
Dunque quella?...

DON GIOVANNI:
È pazarella.

DONNA ANNA:
Dunque quegli?...

DONNA ELVIRA:
È un traditore.

DONNA ANNA, DON OTTAVIO
Kinek higgyünk?... .

DONNA ANNA, DON OTTAVIO, DON GIOVANNI
Valami ismeretlen kin rezdülését
érezem; felkavarja a lelkem, —
e boldogtalan nő érdekében
száz dolgot is súg nekem,
mit meg nem érthetek.

DONNA ELVIRA
Méltatlankodás, düh, megvetés,
borzalom kavargok lelkemben, érzem,
erről az árulóról
száz dolgot mond, mit fel sem foghatok.

DON OTTAVIO
(*Donna Annához*):
Nem megyek innét,
míg ez ügyet fel nem derítem.

DONNA ANNA
(*Don Ottavióhoz*):
Nincs jele örütségnek,
sem modorában, sem beszédében.

DON GIOVANNI
(*Ha most elmegyek, valamit
gyaníthatnának.*)

DONNA ELVIRA
(*Donna Annának és Don Ottaviónak*):
A képéről megítélhető
sötét lelke.

DON OTTAVIO
(*Don Giovanninak*):
Ő tehát...?

DON GIOVANNI
Szegény örült!

DONNA ANNA
(*Donna Elvirának*):
Tehát ő...

DONNA ELVIRA
Csaló!

DON GIOVANNI:
Infelice!

DONNA ELVIRA:
Mentitore!

DONNA ANNA e DON OTTAVIO:
Incomincio a dubitar.

(Passano dei contadini.)

DON GIOVANNI:
(A Donna Elvira)
Zitto, zitto, che la gente
Si raduna a noi d'intorno;
Siate un poco più prudente,
Vi farete criticar.

DONNA ELVIRA
(forte, a Don Giovanni):
Non sperarlo, o scellerato,
Ho perduta la prudenza;
Le tue colpe ed il mio stato
Voglio a tutti palesar.

DONNA ANNA e DON OTTAVIO
(a parte, guardando Don Giovanni):
Quegli accenti sì sommessi,
Quel cangiarsi di colore,
Son indizi troppo espressi
Che mi fan determinar.

(Donn'Elvira parte.)

DON GIOVANNI:
Povera sventurata! I passi suoi
voglio, seguir; non voglio
che faccia un precipizio:
perdonate, bellissima Donn'Anna;
se servirvi poss'io,
in mia casa v'aspetto.
Amici, addio!
(Parte frettoloso)

Scena 13

Donn'Anna e Don Ottavio

DON GIOVANNI
Boldogtalan!

DONNA ELVIRA
Hazug! Hazug!

DONNA ANNA, DON OTTAVIO
Kétkedni kezdek...

(Parasztok haladnak el.)

DON GIOVANNI
(Donna Elvirának.)
Csend, csend, különben az emberek
körénk gyűlnek.
Legyen kissé körültekintőbb!
Meg fogják szólani.

DONNA ELVIRA
(hangosan Don Giovanninak.)
Ne reméld, gazember!
Már elvesztettem a szégyenérzetemet.
A bűneidet és a helyzetemet
mindenki előtt fel fogom fedni.

DONNA ANNA, DON OTTAVIO
(félre, Don Giovannit figyelve)
Ezek a suttogó szavak
s ahogyan arcszíne változik,
nagyon is biztos jelek,
hogy véleményt alkossak .

(Donna Elvira távozik.)

RECITATIVO

DON GIOVANNI
Szegény szájalomraméltó! Követni
akarom, amerre megy. Nem szeretném,
hogy saját vesztét okozza.
Bocsásson meg, ó gyönyörű Donna Anna.
ha szolgálatára lehetek önnek,
a házamban elvárom.
Barátaim, Isten önökkel!
(Sietve el.)

Tizenharmadik jelenet

Donna Anna és Don Ottavio.

No. 10 RECITATIVO ÉS ÁRIA

DONNA ANNA:
Don Ottavio, son morta!

DONNA ANNA
Don Ottavio, végem!

DON OTTAVIO:
Cosa è stato?

DON OTTAVIO
Mi történt?

DONNA ANNA:
Per pietà.. soccorretemi!

DONNA ANNA
Irgalom, segítsen!

DON OTTAVIO:
Mio bene, fate coraggio!

DON OTTAVIO
Bátorság, drágám!

DONNA ANNA:
Oh dei! Quegli è il carnefice del padre mio!

DONNA ANNA
Ó istenek! Ó atyám hóhéra!

DON OTTAVIO:
Che dite?

DON OTTAVIO
Mit mond?

DONNA ANNA:
Non dubitate più. Gli ultimi accenti
che l'empio proferì, tutta la voce
richiamar nel cor mio di quell'indegno
che nel mio appartamento ...

DONNA ANNA
Ne kételkedjék többé! Az utolsó szavak,
miket az istentelen kiejtett, a hangja,
egészében arra a hitványra emlékeztette
szívemet, ki a szobámban...

DON OTTAVIO:
O ciel! Possibile
che sotto il sacro manto d'amicizia...
ma come fu? Narratemi
lo strano avvenimento.

DON OTTAVIO
Ó, ég! Lehetséges, hogy a barátság
megszentelt köntöse alatt...
De hogyan történt? Mondja el nékem
a különös eseményt!

DONNA ANNA:
Era già alquanto
avanzata la notte,
quando nelle mie stanze, ove soletta
mi trovai per sventura, entrar io vidi,
in un mantello avvolto,
un uom che al primo istante
avea preso per voi.
Ma riconobbi poi
che un inganno era il mio.

DONNA ANNA
Már meglehetősen
előrehaladt az éj,
mikor termeimben, hol egymagam
tartózkodtam szerencsétlenségemre, láttam,
hogy belép egy köpenybe burkolózott
férfi, kit első pillantásra önnek véltem.

De azután felismertem,
hogy tévedés volt az én...

DON OTTAVIO
(con affanno):
Stelle! Seguite!

DON OTTAVIO
Egek! Folytassa!

DONNA ANNA:
Tacito a me s'appressa

DONNA ANNA
Halkan közeledik hozzám

e mi vuole abbracciar; sciogliermi cerco,
ei più mi stringe; io grido;
non viene alcun: con una mano cerca
d'impedire la voce,
e coll'altra m'afferra
stretta così, che già mi credo vinta.

DON OTTAVIO:
Perfido!.. alfin?

DONNA ANNA:
Alfine il duol, l'orrore
dell'infame attentato
accrebbe sì la lena mia, che a forza
di svincolarmi, torcermi e piegarmi,
da lui mi sciolsi!

DON OTTAVIO:
Ohimè! Respiro!

DONNA ANNA:
Allora
rinforzo i stridi miei, chiamo soccorso;
fugge il fellon; arditamente il seguo
fin nella strada per fermarlo, e sono
assalitrice d'assalita: il padre
v'accorre, vuol conoscerlo e l'indegno
che del povero vecchio era più forte,
compì il misfatto suo col dargli morte!

Or sai chi l'onore
Rapire a me volse,
Chi fu il traditore
Che il padre mi tolse.
Vendetta ti chiedo,
La chiede il tuo cor.
Rammenta la piaga
Del misero seno,
Rimira di sangue
Coperto il terreno.
Se l'ira in te langue
D'un giusto furor.
(Parte.)

Scena 14

Ottavio solo

és meg akar ölelni; szabadulni próbálok,
ő még jobban szorít; kiáltok:
senki sem jön; egyik kezével próbálja
elfojtani a hangom; a másikkal
oly szorosan ölel, hogy már azt hiszem:
legyőzött!

DON OTTAVIO
Az aljas!... És végül?

DONNA ANNA
Végül a fájdalom s a rémület
e gyalázatos merénylettől
úgy megnövelte kitartásomat, hogy
ellenállva, elhajolva, kitépve magam,
megszabadultam tőle.

DON OTTAVIO
Jaj, újra lélegzem.

DONNA ANNA
Akkor még erősebben kiáltozom:
segítséget hívok; menekül az elvetemült,
én vakmerőn követem őt,
egészen az útig, hogy feltartóztassam;
támadó leszek a megtámadottból. Atyám
kísiet, tudni akarja, ki ő, s az aljas,
ki erősebb volt a szegény öregnél,
azzal tetézte gaztettét, hogy megölte őt.

[ÁRIA]

DONNA ANNA
Most tudod hát, hogy a tisztességemet
ki próbálta elrabolni,
ki volt az áruló,
ki apámat elvette tőlem.
Bosszúra kérlek,
azt kéri a te szíved is.
Emlékezz sebére
átdöfött keblének!
Tekints a vértől
borított földre,
ha lankadna benned
az igazságos bosszú haragja! .
(Távozik.)

Tizennegyedik jelenet

Don Ottavio egyedül

DON OTTAVIO:
Come mai creder deggio,
di sì nero delitto
capace un cavaliere!
Ah! Di scoprire il vero
ogni mezzo si cerchi.
Io sento in petto
e di sposo e d'amico il dover che mi parla:
disingannarla voglio,
o vendicarla.

Dalla sua pace la mia dipende;
Quel che a lei piace vita mi rende,
Quel che le increbbe morte mi dà.
S'ella sospira, sospiro anch'io;
È mia quell'ira, quel pianto è mio;
E non ho bene, s'ella non l'ha.
(Parte.)

Scena 15

Leporello, poi Don Giovanni

LEPORELLO:
Io deggio ad ogni patto
per sempre abandonar questo bel matto...
Eccolo qui: guardate
con qual indifferenza se ne viene!

DON GIOVANNI:
Oh, Leporello mio! va tutto bene.

LEPORELLO:
Don Giovannino mio! va tutto male.

DON GIOVANNI:
Come va tutto male?

LEPORELLO:
Vado a casa,
come voi m'ordinaste,
con tutta quella gente.

RECITATIVO

DON OTTAVIO
Hogyan hihetném valaha,
hogy ily sötét bűnre
képes egy lovag?
Hogy az igazságot felfedjem,
minden eszközt fel kell használnom.
Érzem, szívemből a jegyes
s a barát kötelessége szól hozzám:
eloszlatom tévedését
vagy bosszút állok érte.

No. 10/a ÁRIA

DON OTTAVIO
Az ő békéjétől függ az enyém is,
mi néki tetszik, nekem éltet ad,
s mi önéki kínos, az nekem a halál.
Ha ő sóhajt, sóhajtok én is,
enyém a haragja, sírása is enyém
s nincs számomra jó, mi néki nem az.
(Távozik.)

Tizenötödik jelenet

Leporello, majd Don Giovanni.

RECITATIVO

LEPORELLO
Minden áron örökre el kell
hagynom ezt a bolondot...
Íme, itt van ő: nézzék csak,
mily közömbösen jön!

DON GIOVANNI
Ó, Leporellóm! Minden jól megy?

LEPORELLO
Don Giovannicskám, minden rosszul megy.

DON GIOVANNI
Hogy-hogy minden rosszul megy?

LEPORELLO
Hazamegyek,
amint ön rendelte,
azzal az egész népséggel...

DON GIOVANNI:
Bravo!

LEPORELLO:
A forza di chiacchiere, di vezzi e di bugie,
ch'ho imparato sì bene a star con voi,
cerco d'intrattenerli...

DON GIOVANNI:
Bravo!

LEPORELLO:
Dico
mille cose a Masetto per placarlo,
per trargli dal pensier la gelosia.

DON GIOVANNI:
Bravo, in coscienza mia!

LEPORELLO:
Faccio che bevano
e gli uomini e le donne.
Son già mezzo ubbriachi.
Altri canta, altri scherza,
altri seguita a ber. In sul più bello,
chi credete che capiti?

DON GIOVANNI:
Zerlina.

LEPORELLO:
Bravo! E con lei chi viene?

DON GIOVANNI:
Donna Elvira!

LEPORELLO:
Bravo! E disse di voi?

DON GIOVANNI:
Tutto quel mal che in bocca le venia.

LEPORELLO:
Bravo, in coscienza mia!

DON GIOVANNI:
E tu, cosa facesti?

LEPORELLO:

DON GIOVANNI
Derék!

LEPORELLO
Fecsegés, kedveskedés és hazugságok révén,
miket ön mellett oly jól eltanultam,
próbáltam lekötni őket.

DON GIOVANNI
Derék!

LEPORELLO
Ezer dolgot is összehordtam Masettónak,
hogy megbékítsem, hogy kiverjem
a fejéből a féltékenységet.

DON GIOVANNI
Derék, becsületemre!

LEPORELLO
Tettem róla, hogy a férfiak
és nők igyanak; — már félig részegek,
az egyik énekel, a másik tréfál,
a harmadik folytatja az ivást...
s a legszebb pillanatban,
mit gondol, ki toppan be?

DON GIOVANNI
Zerlina!

LEPORELLO
Derék! S ki jött vele?

DON GIOVANNI
Donna Elvira!

LEPORELLO
Derék! És mit mond önről?

DON GIOVANNI
Minden rosszat, ami csak a száján kifér.

LEPORELLO
Derék, becsületemre!

DON GIOVANNI
És te mit tettél?

LEPORELLO

Tacqui.

DON GIOVANNI:
Ed ella?

LEPORELLO:
Seguì a gridar.

DON GIOVANNI:
E tu?

LEPORELLO:
Quando mi parve
che già fosse sfogata, dolcemente
fuor dell'orto la trassi, e con bell'arte
chiusa la porta a chiave io di là mi cavai,
e sulla via soletta la lasciai.

DON GIOVANNI:
Bravo, bravo, arcibravo!
L'affar non può andar meglio. Incominciasti,
io saprò terminar. Troppo mi premono
queste contadinotte;
le voglio divertir finchè vien notte.

Finch'han dal vino
Calda la testa
Una gran festa
Fa preparar.
Se trovi in piazza
Qualche ragazza,
Teco ancor quella
Cerca menar.
Senza alcun ordine
La danza sia;
Chi'l minuetto,
Chi la follia,
Chi l'alemanna
Farei ballar.
Ed io frattanto
Dall'altro canto
Con questa e quella
Vo' amoreggiar.
Ah! la mia lista
Doman mattina

Hallgattam.

DON GIOVANNI
És ő?

LEPORELLO
Tovább kiabált.

DON GIOVANNI
És te?

LEPORELLO
Amikor úgy látszott,
hogy már kitombolta magát, gyengéden
kivezettem és nagy ügyesen kulcsra zártam a
kaput; megléptem onnan,
s otthagytam őt egyedül az úton.

DON GIOVANNI
Derék, derék! A legderekabb!
Az ügy nem is mehetne jobban.
Te elkezdted, én majd tudom a módját,
hogyan fejezzem be. Nagyon is
szívemen viselem e parasztlányok gondját:
azt akarom, hogy addig mulatozzanak,
míg jó az éjjel.

No. 11 ÁRIA

DON GIOVANNI
Míg csak a bortól nem
forró a fejük, —
Nagy mulatságot
készíts elő!
Ha találsz a téren
néhány lányt,
igyekezz őket is
magaddal hozni!
Minden formáság nélkül
folyják a tánc:
kivel menüettet,
kivel a folliát,
kivel a német táncot
járasd!
S én ezalatt
egy kissé odébb
ezzel is, azzal is
szerelmeskedni fogok.
Ah, az én listám
holnap reggelig

D'una decina
Devi aumentar!
(Partono.)

Scena 16

Giardino con due porte chiuse s chiave per di fuori. Due nicchie. Zerlina, Masetto e Contadini.

ZERLINA:
Masetto... senti un po'...
Masetto, dico.

MASETTO:
Non mi toccar.

ZERLINA:
Perchè?

MASETTO:
Perchè mi chiedi?
Perfida! Il tocco sopportar dovrei
d'una mano infedele?

ZERLINA:
Ah no! taci, crudele,
Io non merto da te tal trattamento.

MASETTO:
Come! Ed hai l'ardimento di scusarti?
Star solo con un uom! abbandonarmi
il di delle mie nozze! Porre in fronte
a un villano d'onore questa marca d'infamia!
Ah, se non fosse, se non fosse lo scandalo,
vorrei...

ZERLINA:
Ma se colpa io non ho, ma se da lui
ingannata rimasi; e poi, che temi?
Tranquillati, mia vita;
non mi toccò la punta della dita.
Non me lo credi? Ingrato!
Vien qui, sfogati, ammazzami, fa tutto
di me quel che ti piace,
ma poi, Masetto mio, ma poi fa pace.

vagy tízzel is
kell, hogy szaporodjék .
(el)

Tizenhatodik jelenet

Kert, két kapuval, amelyek kívülről vannak kulcsra zárva. Két falmélyedés. Zerlina, Masetto és parasztok.

RECITATIVO

ZERLINA
Masetto... hallgass meg!...
Masetto, mondom, hogy...

MASETTO
Hozzám ne érij!

ZERLINA
Miért?

MASETTO
Tőlem kérded, miért?
Hitszegő! Tán el kéne viselnem
egy hűtelen kezének érintését?

ZERLINA
Jaj, ne! Hallgass már, kegyetlen!
Nem érdelek tőled ily bánásmódot.

MASETTO
Hogyan? Még van bátorságod mentegezni
magad? Egyedül maradni egy férfival?
Otthagyni engem a lakodalmunk napján?
Egy tisztos földműves homlokára rakni
a gyalázatnak azokat a bizonyos jeleit?
Ó, ha nem lenne belőle botrány,
hát én legszívesebben...

ZERLINA
De ha nincs bűnöm? Ha ő csak becsapott
engem? Különben is, mitől félsz?
Nyugodj meg, életem,
az ujja hegyével sem ért hozzám!
Nem hiszel nekem? Hálátlan!
Gyere ide, töltsd ki a mérged, ölj meg,
tégy velem bármit, ami tetszik, de azután,
én Masettóm, azután békülj meg!

No. 12 ÁRIA

Batti, batti, o bel Masetto,
La tua povera Zerlina;
Starò qui come agnellina
Le tue botte ad aspettar.
Lascierò straziarmi il crine,
Lascierò cavarmi gli occhi,
E le care tue manine
Lieta poi saprò baciare.
Ah, lo vedo, non hai core!
Pace, pace, o vita mia,
In contento ed allegria
Notte e di vogliam passar,
Si, notte e di vogliam passar.
(*Parte.*)

Scena 17

Masetto, poi Don Giovanni di dentro e di nuovo Zerlina.

MASETTO:
Guarda un po' come seppe
questa strega sedurmi!
Siamo pure i deboli di testa!

DON GIOVANNI
(*di dentro.*):
Sia preparato tutto
a una gran festa.

ZERLINA
(*rientrando*):
Ah Masetto, Masetto, odi la voce
del monsù cavaliere!

MASETTO:
Ebben, che c'è?

ZERLINA:
Verrà...

MASETTO:
Lascia che venga.

ZERLINA:

ZERLINA
Verd meg, verd meg, szép Masettóm
szegény Zerlinádat!
Itt maradok majd, mint egy báránka
és várom ütlegeidet.
Hagyni fogom, hogy tépd ki hajam.
Hagyni fogom, hogy kapard ki szemem
és utána kedves kis kezeidet
boldogan csókolgatom majd. —
Ó, már látom, szívtelen vagy, —
hát bocsánat, békülj meg, életem!
Örömben, vidáman
kell töltenünk éjt és napot .

(*Távozik.*)

Tizenhetedik jelenet

Masetto, majd Don Giovanni bentről és újból Zerlina.

RECITATIVO

MASETTO
No nézd csak, ez a boszorkány
hogy meg tudott szédíteni.
Hiába, mégis csak gyenge az eszünk.

DON GIOVANNI
(*bentről*)
Minden legyen előkészítve
a nagy mulatsághoz!

ZERLINA
Jaj, Masetto, hallod a hangját
őuraságának, a lovagnak?

MASETTO
No és mit tesz az?

ZERLINA
Ide fog jönni...

MASETTO
Hadd jöjjön!

ZERLINA

Ah, se vi fosse
un buco da fuggir!

MASETTO:
Di cosa temi?
Perché diventi pallida? Ah, capisco,
capisco, bricconcella!
Hai timor ch'io comprenda
com'è tra voi passata la faccenda.

Presto, presto, pria ch'ei venga,
Por mi vo' da qualche lato;
C'è una nicchia qui celato,
Cheto cheto mi vo' star.

ZERLINA:
Senti, senti, dove vai?
Ah, non t'asconder, o Masetto!
Se ti trova, poveretto,
Tu non sai quel che può far.

MASETTO:
Faccia, dica quel che vuole.

ZERLINA
(*sottovoce*):
Ah, non giovan le parole!

MASETTO:
Parla forte, e qui t'arresta.

ZERLINA:
Che capriccio hai nella testa?

MASETTO:
(Capirò se m'è fedele,
E in qual modo andò l'affar.)

(*Entra nella nicchia.*)

ZERLINA:
(Quell'ingrato, quel crudele
Oggi vuol precipitar.)

Scena 18

Jaj, bárcsak lenne
egy kis zug, ahova elszökhetnénk.

MASETTO
Mitől félsz?
Miért sápadsz el?... Á, értem már,
értem, te kis hamis, —
attól félsz, hogy rájövök,
hogyan is zajlott le köztetek az ügy.

No. 13 FINALE

MASETTO
Gyorsan, gyorsan,... mielőtt még ő ideér,
el kell bújnom valahová...
Itt egy falmélyedés...
itt rejtve, csendben, némán fogok állni.

ZERLINA
Hallgass ide!... Hová mész?
El ne bújjál, ó Masetto!
Ha ő megtalál, szegénykém,
nem is tudod, mit tehet veled.

MASETTO
Tegyen, mondjon, amit akar!

ZERLINA
(*suttogva*)
Jaj, a szó mitsem ér...

MASETTO
Beszélj hangosan és maradj itt!

ZERLINA
Milyen bolondság jár a fejedben?

MASETTO
(Megtudom majd, hú-e hozzám,
s milyen módon ment végbe a dolog.)

ZERLINA
(Ez a hálátlan, ez a kegyetlen
ma még a vesztébe rohan.)

Tizennyolcadik jelenet

Don Giovanni, Contadini e Servi, Zerlina e Masetto nascosto.

DON GIOVANNI:

Sù! svegliatevi da bravi!
Sù! coraggio, o buona gente!
Vogliam star allegramente,
Vogliam ridere e scherzar.
(*ai servi.*)

Alla stanza - della danza
Conducete tutti quanti,
ed a tutti in abbondanza
Gran rinfreschi fate dar.

CORO

(*partendo co' servi.*):

Sù! svegliatevi da bravi, ecc.

Scena 19

Don Giovanni, Zerlina e Masetto nascosto.

ZERLINA:

Tra quest'arbori celata,
Si può dar che non mi veda.
(*Vuol nascondersi*)

DON GIOVANNI:

Zerlinetta, mia garbata,
T'ho già visto, non scappar!
(*La prende.*)

ZERLINA:

Ah lasciatemi andar via!

DON GIOVANNI:

No, no, resta, gioia mia!

ZERLINA:

Se piedate avete in core!

DON GIOVANNI:

Sì, ben mio!
son tutto amore...
Vieni un poco in questo loco
fortunata io ti vo' far.

ZERLINA:

(Ah, s'ei vede il sposo mio,

Don Giovanni, parasztok, szolgák, Zerlina és az elrejtőzött Masetto.

DON GIOVANNI

Rajta, kerekedjete fel, derék emberek
módjára! Fel, bátran, jó emberek,
legyünk vidámak,
nevessünk és tréfáljunk!
(*A szolgákhoz.*)

A táncterembe
vezessétek mindnyájukat
és mindenkinek bőségesen
finom frissítőt adassatok!

KÓRUS

(*Távoznak a szolgákkal.*)

Rajta, kerekedjete fel! .

Tizenkilencedik jelenet

Don Giovanni, Zerlina és a rejtőzködő Masetto

ZERLINA

Ezek között a fák között
elrejtőzhetek, hogy meg ne lásson.
(*el akar rejtőzni*)

DON GIOVANNI

Édes-kedves kis Zerlinám,
már megláttalak, meg ne szökj!
(

ZERLINA

Jaj, engedjen utamra!

DON GIOVANNI

Nem, nem, maradj, én gyönyörűségem!

ZERLINA

Ha van irgalom a szívében...

DON GIOVANNI

Hát persze, drágám,
nagyon szerelmes vagyok.
Jöjj ide egy kicsit,
boldoggá foglak tenni!

ZERLINA

(Jaj, ha meglátja a vőlegényemet,

So ben io quel che può far.)

DON GIOVANNI:
(*Don Giovanni nell'aprire la nicchia scopre Masetto.*)
Masetto!

MASETTO:
Sì, Masetto.

DON GIOVANNI
(*un po' confuso*):
È chiuso là, perchè?
La bella tua Zerlina
Non può, la poverina,
Più star senza di te.

MASETTO
(*ironico*):
Capisco, sì signore.

DON GIOVANNI:
Adesso fate core.
(*S'ode un'orchestra in lontananza.*)
I suonatori udite?
Venite ormai con me.

ZERLINA e MASETTO:
Sì, sì, facciamo core,
Ed a ballar cogli altri
Andiamo tutti tre.
(*Partono.*)

Scena 20

Si va facendo notte. Don Ottavio, Donn'Anna e Donna Elvira in maschera; poi Leporello e Don Giovanni alla finestra.

DONNA ELVIRA:
Bisogna aver coraggio,
O cari amici miei,
E i suoi misfatti rei
Scoprir potremo allor.

DON OTTAVIO:
L'amica dice bene,
Coraggio aver conviene;
(*a Donn'Anna*)
Discaccia, o vita mia,

jól tudom, mit tesz majd.)

DON GIOVANNI
(*A mélyedésben felfedezi Masettót.*)
Masetto!

MASETTO
Igen, Masetto.

DON GIOVANNI
Oda bezárva? És miért?
A te szép Zerlinád
már nem tud meglenni, szegényke,
nélküled tovább.

MASETTO
(*ironikusan*)
Értem már, igen, uram.

DON GIOVANNI
Most hát, legyetek vidámak!
Halljátok a zenészeket?
Gyertek hát velem!

MASETTO, ZERLINA
Igen, legyünk vidámak,
s menjünk mind a hárman
táncolni a többiekkel együtt!
(*el*)

Huszdik jelenet

Esteledik. Don Ottavio, Donna Anna és Donna Elvira álarcosan, majd Leporello és az ablakban Don Giovanni.

DONNA ELVIRA
Bátraknak kell lennünk,
drága barátaim
s akkor a gáztetteit
leleplezhetjük majd.

DON OTTAVIO
Barátnónk jól mondja:
bátraknak kell lennünk.
(*Donna Annához.*)
Űzd el lelkedből, ó életem,

L'affanno ed il timor.

DONNA ANNA:
Il passo è periglioso,
Può nascer qualche imbroglio.
Temo pel caro sposo,
(*a Donna Elvira*)
E per voi temo ancor.

LEPORELLO
(*aprendo la finestra*):
Signor, guardate un poco,
Che maschere galanti!

DON GIOVANNI
(*alla finestra*):
Falle passar avanti,
Di' che ci fanno onor.

DONNA ANNA, DONNA ELVIRA e DON
OTTAVIO:
(Al volto ed alla voce
Si scopre il traditore.)

LEPORELLO:
Zì, zì! Signore maschere!
Zì, zì...

DONNA ANNA e DONNA ELVIRA
(*ad Ottavio*):
Via, rispondete.

LEPORELLO:
Zì, zì...

DON OTTAVIO:
Cosa chiedete?

LEPORELLO:
Al ballo, se vi piace,
V'invita il mio signor.

DON OTTAVIO:
Grazie di tanto onore.
Andiam, compagne belle.

LEPORELLO:
(L'amico anche su quelle
Prova farà d'amor.)
(*Entra e chiude la finestra.*)

a bánatot és a félelmet!

DONNA ANNA
A lépés veszélyes, —
nagy bonyodalom támadhat, —
féltem drága jegyesemet
(*Donna Elvirának*)
és féltem magunkat is.

LEPORELLO
(*Az ablakot nyitja.*)
Uram, nézzen csak oda,
mily csinos maszkok!

DON GIOVANNI
(*az ablakban*)
Hadd jöjjenek közelebb,
mondd nekik, hogy tiszteljenek meg.

DONNA ANNA, DONNA ELVIRA, DON
OTTAVIO
(Tekintete és hangja
elárulja az árulót.)

LEPORELLO
Pszt! Hölgyeim, álarcosok!
Pszt, pszt!

DONNA ANNA, DONNA ELVIRA
(*Don Ottavióhoz.*)
Menjen, feleljen!

LEPORELLO
Pszt, pszt. . .

DON OTTAVIO
Mit kíván?

LEPORELLO
Ha úgy tetszik: bálba
invitálja önöket az én uram.

DON OTTAVIO
Köszönet a nagy megtiszteltetésért.
Menjünk, szép társnőim!

LEPORELLO
(Barátunk nekik is
megpróbál majd udvarolni.)
(*bemegy, és becsukja az ablakot.*)

DONNA ANNA e DON OTTAVIO:
Protegga il giusto cielo
Il zelo - del mio cor.

DONNA ELVIRA:
Vendichi il giusto cielo
Il mio tradito amor!
(Entrano.)

Scena 21

Sala nella casa di Don Giovanni, illuminata e preparata per una gran festa da ballo. Don Giovanni, Leporello, Zerlina, Masetto, Contadini e Contadine, servitori con rinfreschi; poi Don Ottavio, Donn'Anna e Donna Elvira in maschera. Don Giovanni fa seder le ragazze e Leporello i ragazzi che saranno in atto d'aver finito un ballo.

DON GIOVANNI:
Riposate, vezzose ragazze.

LEPORELLO:
Rinfrescatevi, bei giovinotti.

DON GIOVANNI e LEPORELLO:
Tornerete a far presto le pазze.
Tornerete a scherzar e ballar.

DON GIOVANNI:
Ehi! caffè!

LEPORELLO:
Cioccolata!

DON GIOVANNI:
Sorbetti!

MASETTO
(piano a Zerlina):
Ah, Zerlina, guidizio!

LEPORELLO:
Confetti!

ZERLINA e MASETTO
(a parte):
(Troppo dolce comincia la scena;

DONNA ANNA, DON OTTAVIO
Az igazságos ég pártfogolja
szívem szándékát! .

DONNA ELVIRA
Az igazságos ég bosszulja meg
elárult szerelmemet! .
(Belépnek.)

Huszonegyedik jelenet

Fényben úszó terem Don Giovanni házában, előkészítve a nagy táncmulatságra. Don Giovanni, Leporello, Zerlina, Masetto; parasztok és parasztlányok, szolgák frissítőkkal; majd Don Ottavio, Donna Anna és Donna Elvira, álarcosan. Don Giovanni leülteti a lányokat, Leporello a fiúkat, amint egy tánc éppen véget ért.

DON GIOVANNI
Pihenjeteк hát, bájos lánykák!

LEPORELLO
Frissüljeteк fel, szép ifjak!

DON GIOVANNI, LEPORELLO
Hamarosan újra bolondozhattok,
visszatérhettek a mókába és a táncba.

DON GIOVANNI
Hé, kávét!

LEPORELLO
Csokoládét!

DON GIOVANNI
Fagyaltot!

MASETTO
(Zerlinának súgva)
Zerlina, óvatosan!

LEPORELLO
Édességeк!

ZERLINA, MASETTO
(félre)
(Túl édesen kezdődik a jelenet,

In amaro potria terminar.)

(vengono portati e distribuiti i rinfreschi)

DON GIOVANNI

(accarezzando Zerlina):

Sei pur vaga, brillante Zerlina.

ZERLINA:

Sua bontà.

MASETTO

(fremendo):

La briccona fa festa!

LEPORELLO

(imitando il padrone):

Sei pur cara, Giannotta, Sandrina.

MASETTO

(guardando Don Giovanni):

(Tocca pur, che ti cada la testa!)

ZERLINA:

(Quel Masetto mi par stralunato,
Brutto, brutto si fa quest'affar.)

DON GIOVANNI e LEPORELLO:

(Quel Masetto mi par stralunato,
Qui bisogna cervello adoprar.)

MASETTO

Oh, briccona,
Mi vuoi disperar...
La briccona fa festa...

Scena 22

Don Ottavio, Donn'Anna, Donna Elvira e detti

LEPORELLO:

Venite pur avanti,
Vezzose mascherette!

DON GIOVANNI:

È aperto a tutti quanti,
Viva la libertà!

DONNA ANNA, DONNA ELVIRA e DON

keservesen végződhet majd.)

DON GIOVANNI

Mily bájos vagy, tündöklő Zerlinám.

ZERLINA

Ó, ön nagyon kegyes...

MASETTO

A hamis nőszemély már ünnepel.

LEPORELLO

(Gazdáját utánozva.)

Mily kedves vagy Giannotta, Sandrina!

MASETTO

(Don Giovannit figyeli.)

(Csak nyúlj hozzá, a fejedet veszem!)

ZERLINA

(Masetto hogy mereszti a szemét...
keservessé válhat ez az ügy.)

DON GIOVANNI, LEPORELLO

(Masettónak már kimered a szeme.
Itt használni kell az eszünket.)

MASETTO

Jaj, te hamis,
kétségbe akarsz ejteni.
A hamis nőszemély már ünnepel.

Huszonkettedik jelenet

Don Ottavio, Donna Anna, Donna Elvira és az előbbiek.

LEPORELLO

Jöjjenek csak beljebb,
bájos álarcos hölgyek!

DON GIOVANNI

Mindenki előtt nyitva áll!
Éljen a szabadság! .

DONNA ANNA, DONNA ELVIRA, DON

OTTAVIO:
Siam grati a tanti segni
Di generosità.

TUTTI:
Viva la libertà!

DON GIOVANNI:
Ricominciate il suono!
(a Leporello)
Tu accoppia i ballerini.

(Don Ottavio balla il minuetto con
Donn'Anna)

LEPORELLO:
Da bravi, via ballate!

(Ballano.)

DONNA ELVIRA
(a Donn'Anna):
Quella è la contadina.

DONNA ANNA
(ad Ottavio):
Io moro!

DON OTTAVIO
(a Donn'Anna):
Simulate!

DON GIOVANNI, LEPORELLO
(con ironia):
Va bene in verità!

MASETTO:
Va bene in verità!

DON GIOVANNI
(a Leporello):
A bada tien Masetto.
(a Zerlina)
Il tuo compagno io sono,
Zerlina vien pur qua...
(si mette a ballare una Controdanza
con Zerlina.)

LEPORELLO:
Non balli, poveretto!

OTTAVIO
Hálásak vagyunk a nagylelkűség
ily sok jeléért .

MIND
Éljen a szabadság!

DON GIOVANNI
Kezdődjék újra a zene!
(Leporellóhoz.)
Te párosítsd össze a táncosokat!

(Don Ottavio menüettet táncol Donna
Annával.)

LEPORELLO
Csak rajta, gyerünk, táncoljatok!

(táncolnak)

DONNA ELVIRA
(Donna Annához.)
Ott az a parasztlány.

DONNA ANNA
(Don Ottavióhoz.)
Végem van!

DON OTTAVIO
(Donna Annához.)
Szinleljen!

DON GIOVANNI, LEPORELLO,
(ironikusan)
Hát jól megy, igazán!

MASETTO
Hát jól megy, igazán!

DON GIOVANNI
(Leporellóhoz.)
Ügyelj Masettóra!
(Zerlinához)
A te társad én leszek,
Zerlina, jöjj csak erre!
(A kontratáncot járja Zerlinával.)

LEPORELLO
Nem táncolsz, szegénykém?

Vien quà, Masetto caro,
Facciam quel ch'altri fa.
(*fa ballare a forza Masetto*)

MASETTO:
No, no, ballar non voglio.

LEPORELLO:
Eh, balla, amico mio!

MASETTO:
No!

LEPORELLO:
Sì, caro Masetto!

DONNA ANNA
(*a Ottavio*):
Resister non poss'io!

DONNA ELVIRA e DON OTTAVIO
(*a Donn'Anna*):
Fingete per pietà!

LEPORELLO
Balla!

MASETTO
No, non voglio!

LEPORELLO
Eh, balla amico mio!

DON GIOVANNI:
Vieni con me, vita mia!
(*Ballando conduce via Zerlina.*)

MASETTO:
Lasciam... Ah no! Zerlina!

(*Entra sciogliendosi da Leporello.*)

ZERLINA:
Oh Numi! son tradita!...

LEPORELLO:
Qui nasce una ruina.
(*Entra.*)

Gyere ide, kedves Masetto,
tegyük, amit a többiek!
(*Erővel táncba viszi Masettót.*)

MASETTO
Nem, nem akarok táncolni.

LEPORELLO
Ej, táncolj hát, barátom!
(*Allemande-ot jár Masettóval.*)

MASETTO
Nem!

LEPORELLO
De igen, kedves Masetto!

DONNA ANNA
(*Don Ottavióhoz.*)
Nem bírom már tovább.

DONNA ELVIRA, DON OTTAVIO
(*Donna Annához.*)
Szinleljen, az istenért!

LEPORELLO
Táncolj!

MASETTO
Nem, nem akarok!

LEPORELLO
Ej, táncolj hát barátom!

DON GIOVANNI
Jöjj velem, életem!
(*Táncolva vezeti kifelé Zerlinát.*)

MASETTO
Hagyjál... Jaj! Nem Zerlina ez?

ZERLINA
Nagy istenek! Elvesztem!

LEPORELLO
Itt nagy baj készül.
(*Kisiet.*)

DONNA ANNA, DONNA ELVIRA e DON
OTTAVIO

(fra loro):

L'iniquo da se stesso
Nel laccio se ne va!

ZERLINA

(di dentro):

Gente... aiuto!... aiuto!... gente!

DONNA ANNA, DONNA ELVIRA e DON
OTTAVIO:

Soccorriamo l'innocente!
(I suonatori partono.)

MASETTO:

Ah, Zerlina!

ZERLINA

(di dentro, dalla parte opposta):

Scellerato!

DONNA ANNA, DONNA ELVIRA e DON
OTTAVIO:

Ora grida de quel lato!
Ah gettiamo giù la porta!

ZERLINA:

Soccorretemi! o son morta!

DONNA ANNA, DONNA ELVIRA, DON
OTTAVIO e MASETTO:

Siam qui noi per tua difesa!

DON GIOVANNI

*(Esce colla spada in mano,
conducendo per un braccio Leporello,
e finge di non poterla sguainare per ferirlo):*

Ecco il birbo che t'ha offesa!

Ma da me la pena avrà!

Mori, iniquo!

LEPORELLO:

Ah, cosa fate?

DON GIOVANNI:

Mori, dico!

DON OTTAVIO

(cavando una pistola):

DONNA ANNA, DONNA ELVIRA, DON
OTTAVIO

A gazember magától sétál bele
a hurokba.

ZERLINA

(Egy belső szobából.)

Emberek! Segítség!

DONNA ANNA, DONNA ELVIRA, DON
OTTAVIO

Segítsük meg az ártatlant!
(A zenészek távoznak.)

MASETTO

Ah, Zerlina!

ZERLINA

Nyomorult!

DONNA ANNA, DONNA ELVIRA, DON
OTTAVIO

Most... arról az oldalról kiáltott . . .
Törjük be az ajtót!

ZERLINA

Segítsetek, vagy végem!

DONNA ANNA DONNA ELVIRA, DON
OTTAVIO, MASETTO

Itt vagyunk a védelmedre!

DON GIOVANNI

*(Kezében karddal, karjánál fogva vezeti
Leporellót, azt színelve, nem tudja kirántani
a pengét, hogy ledöfje őt.)*

Íme, itt a gazember, ki rád tört,
de tőlem megkapja majd büntetését.

Halj meg, gonosztevő!

LEPORELLO

Jaj, mit csinál? .

DON GIOVANNI

Halj meg, mondom! .

DON OTTAVIO

(Pisztolyt ránt.)

Nol sperate...

DONNA ANNA, DONNA ELVIRA e DON OTTAVIO:

(L'empio crede con tal frode
Di nasconder l'empietà!)
(*Si cavano la maschera.*)

DON GIOVANNI:
Donna Elvira!

DONNA ELVIRA:
Sì, malvagio!

DON GIOVANNI:
Don Ottavio!

DON OTTAVIO:
Sì, signore!

DON GIOVANNI
(*a Donn'Anna*):
Ah, credete...

(*Tutti fuorché Don Giovanni e Leporello* ©)
Traditore!
Tutto già si sa!
Trema, trema, o scellerato!
Saprà tosto il mondo intero
Il misfatto orrendo e nero
La tua fiera crudeltà!
Odi il tuon della vendetta,
Che ti fischia intorno intorno;
Sul tuo capo in questo giorno
Il suo fulmine cadrà.

DON GIOVANNI:
È confusa la mia testa,
Non so più quel ch'io mi faccia,
E un orribile tempesta
Minacciando, o Dio, mi va
Ma non manca in me coraggio,
Non mi perdo o mi confondo,

Se cadesse ancora il mondo,
Nulla mai temer mi fa.

Ne reménykedjen!

DONNA ANNA, DONNA ELVIRA, DON OTTAVIO

(A gaz azt hiszi, ilyen csellel
palástolhatja gazságát.)
(*Letépiük álarcukat.*)

DON GIOVANNI
Donna Elvira!

DONNA ELVIRA
Igen, te aljas!

DON GIOVANNI
Don Ottavio!

DON OTTAVIO
Igen, uram!

DON GIOVANNI
(*Donna Annához.*)
Ó, higgye el...

DONNA ANNA
Áruló!

MIND
(*Kivéve Don Giovannit és Leporellót.*)
Áruló!
Mindent, mindent tudunk már.
Reszkess, reszkess, nyomorult!
Hamarosan az egész világ megtudja
Rettentő, sötét gazságaid.
féktelen kegyetlenséged.
Halld a bosszú mennydörgését,
mely körötted csattan!
Fejedre még e napon
lesújt villáma.

DON GIOVANNI
Zűrzavar van a fejemben.
nem tudom már, mitévő legyek
és egy rettenetes vihar, ó isten,
fenyegetve zúdul rám. —
De bátorságom nem hagy el,
még nem vagyok veszve s nem
zavarodom meg;
Ha elpusztul is a világ,
engem semmi sem rémít meg!

LEPORELLO:
Non sà più quel ch'ei si faccia
È confusa la sua testa,
E un orribile tempesta
Minacciando, o Dio, lo va
Ma non manca in lui coraggio,
Non si perde o si confonde
Se cadesse ancora il mondo,
Nulla mai temer lo fa.

Atto II
Scena 1

Strada
Don Giovanni con un mandolino in mano e Leporello

DON GIOVANNI:
Eh via, buffone, non mi seccar!

LEPORELLO:
No, no, padrone, non vo'restar

DON GIOVANNI:
Sentimi, amico...

LEPORELLO:
Vo'andar, vi dico!

DON GIOVANNI:
Ma che ti ho fatto
Che vuoi lasciarmi?

LEPORELLO:
O niente affatto,
Quasi ammazzarmi

DON GIOVANNI:
Va, che sei matto,
Fu per burlar

LEPORELLO:
Ed io non burlo,
Ma voglio andar.

LEPORELLO
Zúrzavar a fejében,
Nem is tudja, mitévő legyen,
és rettenetes vihar, ó istenem,
fenyegetve zúdul rá.
De a bátorsága nem hiányzik,
nem vész el s nem zavarodik meg:
ha elpusztul is a világ,
őt semmi sem rémíti meg.

MÁSODIK FELVONÁS
Első jelenet

Utca.
Don Giovanni, kezében mandolinnal és Leporello.

No. 14 KETTŐS

DON GIOVANNI
Hagyd már, te bohóc, ne bosszants!

LEPORELLO
Nem, nem gazdám, nem maradok tovább!

DON GIOVANNI
Hallgass meg, barátom...

LEPORELLO
El akarok menni, mondom.

DON GIOVANNI
De hát mit tettem néked,
hogy el akarsz hagyni?

LEPORELLO
Ó, valóban semmit... csak
szinte megölt!

DON GIOVANNI
Menj már, bolond vagy...
csak tréfa volt! .

LEPORELLO
Én nem tréfálok, ..
el akarok menni .

RECITATIVO

DON GIOVANNI:
Leporello!

LEPORELLO:
Signore?

DON GIOVANNI:
Vien qui, facciamo pace, prendi!

LEPORELLO:
Cosa?

DON GIOVANNI
(Gli dà del denaro):
Quattro doppie.

LEPORELLO:
Oh, sentite:
per questa volta la cerimonia accetto;
ma non vi ci avvezzate; non credete
di sedurre i miei pari,
(prendendo la borsa)
come le donne, a forza di danari.

DON GIOVANNI:
Non parliam più di ciò!
Ti basta l'animo
di far quel ch'io ti dico?

LEPORELLO:
Purchè lasciam le donne.

DON GIOVANNI:
Lasciar le donne? Pazzo!
Sai ch'elle per me
son necessarie più del pan che mangio,
più dell'aria che spiro!

LEPORELLO:
E avete core d'ingannarle poi tutte?

DON GIOVANNI:
È tutto amore!
Chi a una sola è fedele,
verso l'altre è crudele:
io che in me sento
sì esteso sentimento,
vo'bene a tutte quante.
Le donne

DON GIOVANNI
Leporello!

LEPORELLO
Uram?

DON GIOVANNI
Gyere ide, béküljünk ki! Vedd ezt!

LEPORELLO
Mit?

DON GIOVANNI
(Pénzt ad neki.)
Négy duplatallér.

LEPORELLO
Jó, hát hallja: ez egyszer még belemegyek a
játékba, de ebből nem csinálunk szokást!
Ne higgye, hogy a magamfajtat
el lehet ámítani,
(Elveszi az erszényt.)
mint az asszonyokat. a pénz erejével!

DON GIOVANNI
Erről ne beszéljünk többet!
Van benned elég bátorság,
hogy azt tedd, amit mondok?

LEPORELLO
Míg békén hagyja a nőket...

DON GIOVANNI
Békén hagyni a nőket? Örült!
Nem tudod, hogy számomra
fontosabbak ők a kenyérnél, amit megeszem,
a levegőnél is, amit beszívok!

LEPORELLO
És van szíve azután
valamennyit megcsalni?

DON GIOVANNI
Csak csupa szerelemből.
Ki egyhez hű.
a többi iránt kegyetlen.
Én, ki érzem magamban
ezt a hatalmas érzést,
jót akarok mindahányuknak. —
S azután a nők,

poichè calcolar non sanno,
il mio buon natural chiamano inganno.

LEPORELLO:
Non ho veduto mai
naturale più vasto, e più benigno.
Orsù, cosa vorreste?

DON GIOVANNI:
Odi ! Vedesti tu la cameriera di
Donna Elvira?

LEPORELLO:
Io? No!

DON GIOVANNI:
Non hai veduto
qualche cosa di bello,
caro il mio Leporello; ora io con lei
vo' tentar la mia sorte, ed ho pensato,
giacchè siam verso sera,
per aguzzarle meglio l'appetito
di presentarmi a lei col tuo vestito.

LEPORELLO:
E perchè non potreste
presentarvi col vostro?

DON GIOVANNI:
Han poco credito con genti di tal rango
gli abiti signorili.
(*Si cava il mantello.*)
Sbrigati, via!

LEPORELLO:
Signor, per più ragioni...

DON GIOVANNI
(*con collera*):
Finiscila! Non soffro opposizioni!

(*Fanno cambio del mantello e del cappello*)

Scena 2

*Don Giovanni, Leporello e Donna Elvira
alla finestra della locanda.
Si fa notte a poco a poco.*

kik nem tudnak számolni ezzel,
az én jó természetemet csalásnak nevezik.

LEPORELLO
Sose láttam még
tágasabb és jobb szívű természetet.
És most, mit óhajtana?

DON GIOVANNI
Figyelj! Láttad
Donna Elvira komornáját?

LEPORELLO
Én? Nem.

DON GIOVANNI
Akkor nem láttál még
igazán gyönyörűt,
kedves Leporellóm! Most vele akarok
szerencsét próbálni, s arra gondoltam,
mivel már úgylis esteledik, —
hogy jobban felkeltsem az étvágyát,
a te ruhádban jelenek meg előtte!

LEPORELLO
Miért ne jelenhetne
meg a sajátjában?

DON GIOVANNI
Az ilyen helyzetű emberek előtt
kevés hitele van az úri öltözéknek.
(*Leveti köpenyét.*)
Iparkodj, gyerünk!

LEPORELLO
Uram, több okból sem...

DON GIOVANNI
Fejezd be! Nem tűrök ellentmondást!

(*Köpenyt és kalapot cserélnek.*)

Második jelenet

*Don Giovanni, Leporello, majd a fogadó
ablakában Donna Elvira. Lassan teljesen
leszáll az éj.*

No. 15 HÁRMAS

DONNA ELVIRA:
Ah taci, ingiusto core!
Non palpitarmi in seno!
È un empio, e un traditore
È colpa di aver pietà.

LEPORELLO
(sottovoce):
Zitto! di Donna Elvira,
Signor, la voce io sento!

DON GIOVANNI
(come sopra):
Cogliere io vo' il momento,
Tu fermati un po' là!
(Si mette dietro Leporello.)
Elvira, idolo mio!...

DONNA ELVIRA:
Non è costui l'ingrato?

DON GIOVANNI:
Sì, vita mia, son io,
E chieggo clarità.

DONNA ELVIRA:
*(Numi, che strano affetto,
Mi si risveglia in petto!)*

LEPORELLO:
*(State a veder la pazza,
Che ancor gli crederà!)*

DON GIOVANNI:
Discendi, o gioia bella,
Vedrai che tu sei quella
Che adora l'alma mia
Pentito io sono già.

DONNA ELVIRA:
No, non ti credo, o barbaro!

DON GIOVANNI
(con trasporto e quasi piangendo):
Ah credimi, o m'uccido!
Idolo mio, vien qua!

LEPORELLO
(sottovoce):

DONNA ELVIRA
Ó, hallgass, méltatlan szív,
ne dörömbölj itt keblemben!
Ó gazember, áruló,
bűn volna megszánni.

LEPORELLO
Csitt, uram, Donna Elvira
hangját hallom.

DON GIOVANNI
Meg akarom ragadni az alkalmat.
Te állj ott egy kicsit!
(Leporello mögé áll.)
Elvira, én bálványom!

DONNA ELVIRA
Csak nem az a hálátlan?

DON GIOVANNI
Igen, életem, én vagyok,
és könyörületet kérek.

DONNA ELVIRA
*(Istenek, mily furcsa érzés
ébred szívemben.)*

LEPORELLO
*(Nézzék csak az örült nőt,
még mindig hinni fog neki!)*

DON GIOVANNI
Jöjj le hát, szép örömöm!
Meglátod, te vagy, akit
imád a szívem; —
már igencsak bűnbánó vagyok.

DONNA ELVIRA
Nem, nem hiszek neked, kegyetlen!

DON GIOVANNI
Ó higgy nekem vagy megölöm magam! .
Bálványom, jöjj ide hát!

LEPORELLO

Se seguitate, io rido!

DONNA ELVIRA:
(Dei, che cimento è questo!
Non so s'io vado o resto!
A proteggete voi
La mia credulità.)

DON GIOVANNI:
(Spero che cada presto!
Che bel colpo è questo!
Più fertile talento
Del mio, no, non si dà.)

LEPORELLO:
(Già quel mendace labbro
Torna a sedur costei,
Deh proteggete, o dei!
La sua credulità.)

DON GIOVANNI
(allegriissimo):
Amore, che ti par?

LEPORELLO:
Mi par che abbiate
un'anima di bronzo.

DON GIOVANNI:
Va là, che sei il gran gonzo! Ascolta bene:
quando costei qui viene,
tu corri ad abbracciarla,
falle quattro carezze,
fingi la voce mia: poi con bell'arte
cerca teco condurla in altra parte.

LEPORELLO:
Ma, Signor...

DON GIOVANNI:
Non più repliche!

LEPORELLO:
Ma se poi mi conosce?

DON GIOVANNI:
Non ti conoscerà, se tu non vuoi.
Zitto: ell'apre, eh! giudizio!

Ha folytatja, elnevetem magam .

DONNA ELVIRA
(Istenek, mily próbatét ez!
Nem tudom, menjek-e vagy maradjak.. .
Jaj! Ti óvjátok
hiszékenységemet!)

DON GIOVANNI
(Remélem hamar enged —
mily szép csel ez!
Találékonyabb tehetség
a magaménál senkinek nem adatik.)

LEPORELLO
(Már e hazug ajak
ismét elcsábítja őt.
Istenek, óvjátok
saját hiszékenységétől!)

RECITATIVO

DON GIOVANNI
Barátom, mi a véleményed?

LEPORELLO
Az, hogy önnek
bronzból van a szíve.

DON GIOVANNI
Menj már, nagy hólyag vagy! Jól figyelj rám!
Ha ő idejön,
odafutsz, hogy megöleld;
megsimogatod néhányszor,
utánozod a hangom; azután szép ügyesen
megpróbálsz magaddal vinni máshová.

LEPORELLO
De uram...

DON GIOVANNI
Ne több ellenvetést!

LEPORELLO
S ha felismer?

DON GIOVANNI
Nem fog felismerni, ha nem akarod.
Csend; már nyitja az ajtót; óvatosan!

(Va in disparte.)

Scena 3

Donna Elvira e detti

DONNA ELVIRA:
Eccomi a voi.

DON GIOVANNI:
(Veggiamo che farà.)

LEPORELLO:
(Che bell'imbroglio!)

DONNA ELVIRA:
Dunque creder potrò che i pianti miei
abbian vinto quel cor? Dunque pentito
l'amato Don Giovanni al suo dovere
e all'amor mio ritorna?

LEPORELLO
(alterando sempre la voce):
Sì, carina!

DONNA ELVIRA:
Crudele, se sapeste
quante lagrime e quanti
sospir voi mi costaste!

LEPORELLO:
Io, vita mia?

DONNA ELVIRA:
Voi.

LEPORELLO:
Poverina! Quanto mi dispiace!

DONNA ELVIRA:
Mi fuggirete più?

LEPORELLO:
No, muso bello.

DONNA ELVIRA:
Sarete sempre mio?

LEPORELLO:
Sempre.

(Félrehúzódik.)

Harmadik jelenet

Donna Elvira és az előbbiek.

DONNA ELVIRA
Itt vagyok hát.

DON GIOVANNI
(Meglátjuk, mit tesz majd.)

LEPORELLO
(Jó kis zűr!)

DONNA ELVIRA
Elhihetem hát, hogy könnyeim
meggyőzték ezt a szívet? A szeretett Don
Giovanni bűnbánón visszatér tehát
kötelességéhez és szerelmemhez?

LEPORELLO
Igen, kedveském.

DONNA ELVIRA
Kegyetlen! Ha tudná,
hány könnyet és
sóhajt okozott nékem.

LEPORELLO
Én, életem?

DONNA ELVIRA
Ön!

LEPORELLO
Szegényke! Mennyire sajnálom!

DONNA ELVIRA
Nem fog elszökni többé?

LEPORELLO
Nem, szép pofikám!

DONNA ELVIRA
Örökre enyém lesz hát?

LEPORELLO
Örökre.

DONNA ELVIRA:
Carissimo!

LEPORELLO:
Carissima!
(La burla mi dà gusto.)

DONNA ELVIRA:
Mio tesoro!

LEPORELLO:
Mia Venere!

DONNA ELVIRA:
Son per voi tutta foco.

LEPORELLO:
Io tutto cenere.

DON GIOVANNI:
(Il birbo si riscalda.)

DONNA ELVIRA:
E non m'ingannerete?

LEPORELLO:
No, sicuro.

DONNA ELVIRA:
Giuratelo.

LEPORELLO:
Lo giuro a questa mano,
che bacio con trasporto, e a que' bei lumi...

DON GIOVANNI
(*fingendo di uccidere qualcheduno*):
Ah! eh! ih! ah! ih! ah, sei morto...

DONNA ELVIRA e LEPORELLO:
Oh numi!
(*Fuggon assieme.*)

DON GIOVANNI:
Ha, ha, ha! Par che la sorte
mi secondi; veggiamo!
Le finestre son queste. Ora cantiamo.

DONNA ELVIRA
Én drágám!

LEPORELLO
Drágám!
(A tréfa kedvemre való.)

DONNA ELVIRA
Én kincsem!

LEPORELLO
Vénuszom!

DONNA ELVIRA
Lángolok önért.

LEPORELLO
Én már csupa hamu vagyok.

DON GIOVANNI
(A gazfickó belemelegszik.)

DONNA ELVIRA
És nem fog megcsalni engem?

LEPORELLO
Nem, ez biztos.

DONNA ELVIRA
Esküdjön meg nekem!

LEPORELLO
Eksüszöm erre a kézre,
mit hévvel csókolok, ezekre a szép
szemekre...

DON GIOVANNI
(*Azt tettetve, hogy valakit megölnek.*)
Ó, hé, jaj, hú, meghalsz!

DONNA ELVIRA, LEPORELLO
Nagy Isten!
(*Együtt elmenekülnek.*)

DON GIOVANNI
Haha! Úgy látszik, a sors
segít nekem. Nézzük:
ez az az, ablak. Énekeljünk.

No. 16 CANZONETTA [SZERENÁD]

(Canta accompagnandosi col mandolino)

Deh, vieni alla finestra, o mio tesoro,
Deh, vieni a consolar il pianto mio.
Se neghi a me di dar qualche ristoro,
Davanti agli occhi tuoi morir vogl'io!

Tu ch'hai la bocca dolce più del miele,
Tu che il zucchero porti in mezzo al core!
Non esser, gioia mia, con me crudele!
Lasciati almen veder, mio bell'amore!

Scena 4

*Masetto, armato d'archibuso e pistola,
Contadini e detto.*

DON GIOVANNI:
V'e gente alla finestra,
forse è dessa!
(chiamando)
zi, zi!

MASETTO
(ai contadini armati di fucili e bastoni):

Non ci stanchiamo; il cor mi dice che
trovarlo dobbiam.

DON GIOVANNI:
(Qualcuno parla!)

MASETTO
(ai contadini):
Fermatevi; mi pare
che alcuno qui si muova.

DON GIOVANNI:
(Se non fallo, è Masetto!)

MASETTO
(forte):
Chi va là?
(a' suoi)
Non risponde;

(Mandolinon kíséri önmagát.)

Ó, jöjj az ablakhoz, én kincsem,
jöjj enyhíteni keservemet!
Ha megtagadsz tőlem egy csekély vigaszt,
szemed láttára halok meg én.

Te, kinek ajka édesebb a méznel,
te, kinek édesség van a szíve mélyén,
ne légy, én gyönyöröm, kegyetlen hozzám,
legalább, engedd, hogy lássalak,
szép szerelmem!

Negyedik jelenet

*Masetto, hosszúcsövű flintával és pisztollyal
felfegyverkezve, parasztok és Don
Giovanni.*

RECITATIVO

DON GIOVANNI
Valaki van az ablaknál,
talán ő az.

Pszt, pszt...

MASETTO
*(A botokkal és fustélyokkal felszerelt pa-
rasztokhoz.)*

Ne lankadjunk! A szívem
azt mondja, meg kell találnunk őt.

DON GIOVANNI
(Valaki beszél itt.)

MASETTO
(a parasztnak)
Álljatok meg!
Azt hiszem, itt valaki mocomog...

DON GIOVANNI
(Ha nem tévedek, ez Masetto.)

MASETTO
(hangosan)
Ki az ott?

Nem felel;

animo, schioppo al muso!
(più forte)
Chi va là?

DON GIOVANNI:
(Non è solo;
ci vuol giudizio.)
Amici...
(Cerca di imitare la voce di Leporello.)
(Non mi voglio scoprire.)
Sei tu, Masetto?

MASETTO
(in collera):
Appunto quello; e tu?

DON GIOVANNI:
Non mi conosci? Il servo
son io di Don Giovanni.

MASETTO:
Leporello!
Servo di quell'indegno cavaliere!

DON GIOVANNI:
Certo; di quel briccone!

MASETTO:
Di quell'uom senza onore: ah, dimmi un poco
dove possiam trovarlo?
Lo cerco con costor per trucidarlo!

DON GIOVANNI:
(Bagattelle!) Bravissimo, Masetto!
Anch'io con voi m'unisco,
per fargliela a quel birbo di padrone.
Ma udite un po'qual è la mia intenzione.
(accennando a destra)

Metà di voi qua vadano,
(accennando a sinistra)
E gli altri vadan là!
E pian pianin lo cerchino,
Lontan non fia di qua!
Se un uom e una ragazza
Passeggian per la piazza,
Se sotto a una finestra
Fare all'amor sentite,

Bátran, vállhoz a fegyvert!

Ki az ott?

DON GIOVANNI
(Nincs egyedül;
óvatosnak kell lennem.)
Barátaim...
(Igyekszik utánozni Leporello hangját.)
(Nem akarom felfedni magam.)
Te vagy az... Masetto?

MASETTO
Egészen az vagyok. s te?

DON GIOVANNI
Nem ismersz meg?
Don Giovanni szolgája vagyok.

MASETTO
Leporello!
Annak a becsstelen lovagnak a szolgája!

DON GIOVANNI
Bizony, annak a gazembernek!

MASETTO
Annak a tisztességtelen embernek!
Ó, mondd csak, hol találhatjuk meg őt?
Őt keresem ezekkel, hogy megöljük!

DON GIOVANNI
(Csekélység!) Bravó, igen derék, Masetto!
Én is csatlakozni akarok hozzátok,
hogy leszámoljak a gonosz gazdával.
Hallgasd csak meg, mi a szándékom!

No. 17 ÁRIA

DON GIOVANNI
A fele közületek erre menjen,

a többiek meg arra, ott,
s halkán, csendben keressék őt!
Nem lehet messze innét.
Ha egy férfit és egy lányt
sétálni láttok a téren,
ha egy ablak alatt
szerelmes hangokat hallotok,

Ferite pur, ferite,
Il mio padron sarà.
In testa egli ha un cappello
Con candidi pennacchi,
Addosso un gran mantello,
E spada al fianco egli ha.
(ai Contadini)
Andate, fate presto!
(a Masetto)
Tu sol verrai con me.
Noi far dobbiamo il resto,
E già vedrai cos'è.

(Partono i Contadini da opposte vie.)

Scena 5

Don Giovanni, Masetto

DON GIOVANNI:
Zitto, lascia ch'io senta! Ottimamente.
(essendosi assicurato che i Contadini sono già lontani)
Dunque dobbiam ucciderlo?

MASETTO:
Sicuro!

DON GIOVANNI:
E non ti basteria
rompergli l'ossa,
fracassargli le spalle?

MASETTO:
No, no, vogli ammazzarlo,
vo' farlo in cento brani.

DON GIOVANNI:
Hai buone armi?

MASETTO:
Cospetto!
Ho pria questo moschetto,
e poi questa pistola.
(Dà moschetto e pistola a Don Giovanni.)

DON GIOVANNI:
E poi?

üssétek, csak vágjátok:
az én gazdám lesz az!
A fején kalap van
nagy fehér tollakkal,
egy nagy köpeny rajta
és kard az oldalán.
(A parasztokhoz.)
Menjetek, gyorsan!
(Masettóhoz.)
Egyedül te gyere velem!
A többi a mi dolgunk,
és máris meglátod, mi lesz.

Ötödik jelenet

Don Giovanni, Masetto.

RECITATIVO

DON GIOVANNI
Csitt, hadd füleljek... Minden rendben.
(Megbizonyosodva, hogy a parasztok már távol vannak.)
Tehát meg kell ölnünk őt?

MASETTO
Bizony.

DON GIOVANNI
S nem elégítene ki téged,
ha összetörné a csontját,
eldöngetné a hátát?

MASETTO
Nem, nem, meg akarom gyilkolni,
száz darabra akarom tépni.

DON GIOVANNI
Vannak jó fegyvereid?

MASETTO
De mennyire!
Először is ez a muskéta
s azután ez a pisztoly.
(Átadja őket Don Giovanninak.)

DON GIOVANNI
És még?

MASETTO:
Non basta?

DON GIOVANNI:
Eh, basta certo. Or prendi:
(*Batte Masetto col rovescio della spada.*)
questa per la pistola,
questa per il moschetto...

MASETTO:
Ahi, ahi!... la testa mia!

DON GIOVANNI:
Taci, o t'uccido!
Questi per ammazzarlo,
Questi per farlo in brani!
Villano, mascalzon! Ceffo da cani!

(*Masetto cade e Don Giovanni parte.*)

Scena 6

Masetto, indi Zerlina con lanterna.

MASETTO:
Ahi! ahi! la testa mia!
Ahi, ahi! le spalle e il petto!

ZERLINA:
Di sentire mi parve la voce di Masetto!

MASETTO:
O Dio, Zerlina mia, soccorso!

ZERLINA:
Cosa è stato?

MASETTO:
L'iniquo, il scellerato
mi ruppe l'ossa e i nervi.

ZERLINA:
Oh poveretta me! Chi?

MASETTO:
Leporello!
o qualche diavol che somiglia a lui!

ZERLINA:

MASETTO
Nem elég?

DON GIOVANNI
Ej, bizony elég. Most fogd ezt:
(*A kardja markolatával üti Masettót.*)
ezt a pisztolyért,
ezt a flintáért!

MASETTO
Jaj, jaj, segítség!

DON GIOVANNI
Hallgass vagy megöllek!
Ezt azért, mert meg akarod gyilkolni,
ezt, mert darabokra akarod tépni.
Te paraszt! Csirkefogó! Kutyafejű!

(*Masetto elesik, Don Giovanni távozik.*)

Hatodik jelenet

Masetto, majd Zerlina lámpással.

MASETTO
Jaj, jaj a fejem!
Jaj a vállam, jaj a mellem!

ZERLINA
Mintha Masetto hangját hallanám.

MASETTO
Nagy isten, Zerlinám, segítség!

ZERLINA
Mi történt?

MASETTO
A gazember, a nyomorult
szétzúzta a csontjaimat, az idegeimet.

ZERLINA
Ó, szegénykém! Ki?

MASETTO
Leporello —
vagy valamiféle ördög, ki hasonlít rá.

ZERLINA

Crudel, non tel diss'io
che con questa tua pazza gelosia
ti ridurresti a qualche brutto passo?
Dove ti duole?

MASETTO:
Qui.

ZERLINA:
E poi?

MASETTO:
Qui, e ancora qui!

ZERLINA:
E poi non ti duol altro?

MASETTO:
Duolmi un poco
questo pie', questo braccio, e questa mano.

ZERLINA:
Via, via, non è gran mal,
se il resto è sano.
Vientene meco a casa;
purchè tu mi prometta
d'essere men geloso,
io, io ti guarirò, caro il mio sposo.

Vedrai, carino,
se sei buonino,
Che bel rimedio
ti voglio dar!
È naturale,
non dà disgusto,
E lo speciale
non lo sa far.
È un certo balsamo
Ch'io porto addosso,
Dare tel posso,
Se il vuoi provar.
Saper vorresti
dove mi sta?
Sentilo battere,
toccami qua!

(Gli fa toccare il cuore, poi partono.)

A kegyetlen! Nem megmondtam neked,
hogy ezzel az örült féltékenységeddel
valami keserves helyzetbe kerülsz még?
Hol fáj?

MASETTO
Itt.

ZERLINA
És még?

MASETTO
Még itt.

ZERLINA
És máshol nem fáj?

MASETTO
Egy kicsit fáj még...
ez a lábam meg ez a karom és a kezem.

ZERLINA
Na jó, jó nem olyan nagy a baj,
ha a többi részed ép.
Gyere csak velem haza!
Ha megígéred nekem,
hogy nem leszel ennyire féltékeny,
meg foglak gyógyítani, édes férjem.

No. 18 ÁRIA

ZERLINA
Meglátod majd, kedveském,
ha jó fiú leszel,
milyen finom orvosságot
fogok adni neked.
Ez természetes gyógymód,
nem rossz ízű,
patikus nem is tud
csinálni ilyet.
Egy bizonyos balzsam,
mit magammal hordok,
odaadhatom,
ha ki akarod próbálni.
Tudni akarnád,
hol tartom?
Érezd a lüktetését,
tedd ide a kezed!

(Mindketten el.)

Scena 7

Atrio oscuro con tre porte in casa di Donna Anna.

Donna Elvira e Leporello.

LEPORELLO

(fingendo la voce del padrone):

Di molte faci il lume
s'avvicina, o mio ben: stiamo qui un poco
finchè da noi si scosta.

DONNA ELVIRA:

Ma che temi, adorato mio sposo?

LEPORELLO:

Nulla, nulla...

Certi riguardi, io vo' veder se il lume
è già lontano.

(Ah, come da costei liberarmi?)

Rimanti, anima bella!

DONNA ELVIRA:

Ah! non lasciarmi!

Sola, sola in buio loco
Palpitar il cor mi sento,
E m'assale un tal spavento,
Che mi sembra di morir.

LEPORELLO

(*andando a tentone*):

(Più che cerco, men ritrovo
questa porta sciagurata;

Piano, piano, l'ho trovata!

Ecco il tempo di fuggir.)

(*sbaglia l'uscita*)

Scena 8

Donn'Anna, Don Ottavio, vestiti a lutto.

Servi con lumi, e detti.

(*Donn'Elvira al venire dei lumi si ritira in un
angolo, Leporello in un altro*)

Hetedik jelenet

*Sötét előcsarnok három ajtóval Donna Anna
házában.*

Donna Elvira és Leporello.

RECITATIVO

LEPORELLO

Több fáklya fényét látom a közelben,
drágám; maradjunk itt egy kicsit,
míg eltávolodnak tőlünk!

DONNA ELVIRA

De mitől félsz, imádott hitvesem?

LEPORELLO

Semmi... semmitől...

Egy kis óvatosság... Megnézem,
a fény messzebb van-e már.

(Jaj, hogyan fogok megszabadulni tőle?)

Maradj csak itt. szépséges szívem!

DONNA ELVIRA

Ó. ne hagyj el!

No. 19 HATOS

DONNA ELVIRA

Egyesegyedül ily sötét helyen, —
érezem, reszket a szívem,
oly rémület támadt reám,
hogy szinte meghalok.

LEPORELLO

(*Tapogatózva lépked.*)

Minél inkább keresem, annál kevésbé
lelem meg azt az átkozott ajtót...

csak csendben, ... Megtaláltam!

Itt az ideje megszökni.

(*Eltéveszti a kijáratot.*)

Nyolcadik jelenet

Donna Anna, Don Ottavio, gyászba öltözöttek. Szolgák lámpásokkal, előbbieket.

*Donna Elvira a fény Láttán az egyik sarokba
húzódik, Leporello a másikba.*

DON OTTAVIO:
Tergi il ciglio, o vita mia,
E dà calma a tuo dolore!
L'ombra omai del genitore
Pena avrà de' tuoi martir.

DONNA ANNA:
Lascia almen alla mia pena
Questo piccolo ristoro;
Sol la morte, o mio tesoro,
Il mio pianto può finir.

DONNA ELVIRA
(*senza esser vista*):
Ah dov'è lo sposo mio?

LEPORELLO
(*dalla porta senza esser visto*):
(Se mi trova, son perduto!)

DONNA ELVIRA e LEPORELLO:
Una porta là vegg'io,
Cheto, cheto, vo'partir!
(*Leporello, nell'uscire,
s'incontra con Masetto e Zerlina.*)

Scena 9

Masetto con bastone, Zerlina e detti.

ZERLINA e MASETTO:
Ferma, briccone, dove ten vai?

(*Leporello s'asconde la faccia.*)

DONNA ANNA e DON OTTAVIO:
Ecco il fellone... com'era qua?

QUARTETTO:

Ah, mora il perfido
che m'ha tradito!

DONNA ELVIRA:
È mio marito!
Pietà!

QUARTETTO:

DON OTTAVIO
Töröld le könnyeid, életem,
és engedd csillapodni fájdalmadat!
Immár atyád árnya is
bánkódik szenvedésed miatt.

DONNA ANNA
Legalább ezt a kis enyhülést
hagyd meg fájdalmamnak!
Én kincsem, csak a halál
vethet véget sírásomnak.

DONNA ELVIRA
(*Amazok nem látják őt.*)
Ó, hol van hitvesem?

LEPORELLO
(*Őt sem látják.*)
Ha rámtalálnak, elvesztem!

DONNA ELVIRA, LEPORELLO
Ott látok egy ajtót...
Titkon, csendben elmegyek.
(*Leporello a kijáratnál Zerlinába és
Masettóra ütközik.*)

Kilencedik jelenet

ZERLINA, MASETTO
Állj meg, gazember! Hová mész?

(*Leporello eltakarja az arcát.*)

DONNA ANNA, DON OTTAVIO
Itt van a hitvány... Hogy került ide?

DONNA ANNA, ZERLINA, DON
OTTAVIO, MASETTO
Ah, haljon meg a hitszegő,
ki elárult engem!

DONNA ELVIRA
Ő az én férjem...
Irgalom! Kegyelem! .

DONNA ANNA, ZERLINA, DON
OTTAVIO, MASETTO

È Donna Elvira? quella ch'io vedo?
Appena il credo! No, no, Morrà!

*(Mentre Don Ottavio sta per ucciderlo,
Leporello si scopre e si mette in ginocchio)*

LEPORELLO
(quasi piangendo):
Perdon, perdono, signori miei!
Quello io non sono - sbaglia costei!
Viver lasciatemi per carità!

QUINTETTO:
Dei! Leporello!
Che inganno è questo!
Stupido resto! Che mai sarà?

LEPORELLO:
(Mille torbidi pensieri
Mi s'aggiran per la testa;
Se mi salvo in tal tempesta,
È un prodigio in verità.)

QUINTETTO:
(Mille torbidi pensieri
Mi s'aggiran per la testa:
Che giornata, o stelle, è questa!
Che impensata novità!)
(Donn'Anna parte.)

ZERLINA
(a Leporello, con furia):
Dunque quello sei tu, che il mio Masetto
poco fa crudelmente maltrattasti!

DONNA ELVIRA:
Dunque to m'ingannasti, o scellerato,
spacciandoti con me per Don Giovanni!

DON OTTAVIO:
Dunque tu in questi panni
venisti qui per qualche tradimento!

DONNA ELVIRA:
A me tocca punirlo.

ZERLINA:
Anzi a me.

DON OTTAVIO:

Donna Elvira az, akit látok?
Alig hihetem. . . Nem, haljon meg! .

*(Mikor Don Ottavio le akarja szúrni, Le-
porello felfedi magát és térdre esik.)*

LEPORELLO
Bocsánat, bocsánat. uraim,
én nem az vagyok, ő téved. —
hagyjanak élni, az ég szerelmére!

A TÖBBIEK
Istenek! Leporello!
Milyen szemfényvesztés ez?
Értetlenül állok, mi legyen most?

LEPORELLO
(Ezer zavaros gondolat
kavarog a fejemben;
ha megmenekülök ebből a viharból,
csoda Lesz, igazán .)

A TÖBBIEK
Ezer zaklatott gondolat
kavarog fejemben.
Ó. ég, micsoda nap ez!
Mily váratlan új események! .
(Donna Anna távozik.)

ZERLINA
Tehát te vagy az, aki az én Masettómmal
Nemrég olyan kegyetlenül elbántál!

DONNA ELVIRA
Tehát te vezettél félre, nyomorult,
Don Giovanninak adva ki magad előttem?

DON OTTAVIO
Tehát te, ebben az öltözetben
Idejöttél, hogy újabb gázságokat kövess el!

DONNA ELVIRA
Engem illet, hogy megbüntessem.

ZERLINA
Inkább engem.

DON OTTAVIO

No, no, a me.

MASETTO:

Accoppatelo meco tutti e tre.

LEPORELLO:

Ah, pietà, signori miei!

Dò ragione a voi, a lei

Ma il delitto mio non è.

Il padron con prepotenza,

L'innocenza mi rubò.

(piano a Donna Elvira)

Donna Elvira, compatite!

Voi capite come andò.

(a Zerlina)

Di Masetto non so nulla,

(accennando a Donna Elvira)

Vel dirà questa fanciulla.

È un oretta cirumcirca,

Che con lei girando vo.

(a Don Ottavio, con confusione)

A voi, signore, non dico niente,

Certo timore, certo accidente,

Di fuori chiaro, di dentro scuro,

Non c'è riparo, la porta, il muro.

(additando la porta dov'erasi chiuso per errore)

Io me ne vado verso quel lato,

Poi qui celato, l'affar si sa!

Ma s'io sapeva, fuggia per qua!

(fugge precipitosamente)

Scena 10

Don Ottavio, Donna Elvira, Zerlina e Masetto.

DONNA ELVIRA:

Ferma, perfido, ferma!

MASETTO:

Il birbo ha l'ali ai piedi!

ZERLINA:

Con qual arte si sottrasse l'iniquo.

Nem, nem; engem.

MASETTO

Üssük agyon hárman!

No. 20 ÁRIA

LEPORELLO

Jaj! Kegyelem, uraim!

Igazat adok önöknek... önnek is, ..

De nem az én bűnöm.

A gazdám erőszakkal

rossz útra térített.

(csendesen Donna Elvirához)

Donna Elvira! Könyörüljön,

ön már érti, mi ment végbe.

(Zerlinának.)

Masettóról mit sem tudok.

(Donna Elvirára mutat.)

Ez a hölgy megmondja majd önnek:

körülbelül egy órácskája körbe-körbe

sétálgatok véle.

(Don Ottavióhoz.)

Önnek, uram, nem mondok semmit.

Valami félelem... valami véletlen.. .

kívülről világosság... itt bent sötétség,

nincs menedék... az ajtó, a fal...

(Az ajtóra mutat, hová tévedésből nyitott be.)

Megyek... erre az oldalra .. .

azután itt elbújtam, az ügyet már ismerik .. .

Ha tudtam volna, arra szöktem volna! .

(Izgatottan elmenekül.)

Tizedik jelenet

Don Ottavio, Donna Elvira, Zerlina, Masetto.

RECITATIVO

DONNA ELVIRA

Állj meg, hitszegő, állj meg!

MASETTO

A gazfickónak szárnyak nőtték a lábára.

ZERLINA

Milyen ravaszul meglépett a zsvivány!

DON OTTAVIO:

Amici miei,
dopo eccessi sì enormi,
dubitar non possiam che
Don Giovanni non sia l'empio uccisore del
padre di Donn'Anna; in questa casa
per poche ore fermatevi, un ricorso
vo'far a chi si deve, e in pochi istanti
vendicarvi prometto.
Così vuole dover,
pietade, affetto!

Il mio tesoro intanto
Andate a consolar,
E del bel ciglio il pianto
Cercate di asciugare.
Ditele che i suoi torti
A cendicar io vado;
Che sol di stragi e morti
Nunzio vogl'io tornar.
(Partono.)

Scena 11

Donna Elvira sola.

DONNA ELVIRA:

In quali eccessi, o Numi, in quai misfatti
orribili, tremendi
è avvolto il sciagurato!
Ah no! non puote tardar l'ira del cielo,
la giustizia tardar.
Sentir già parmi la fatale saetta,
che gli piomba sul capo!
Aperto veggio il baratro mortal!
Misera Elvira!
Che contrasto d'affetti, in sen ti nasce!
Perchè questi sospiri? e queste ambascie?

Mi tradì, quell'alma ingrata,
Infelice, o Dio, mi fa.
Ma tradita e abbandonata,
Provo ancor per lui pietà.

DON OTTAVIO

Barátaim!
Ily rendkívüli bűnök után
nem kételkedhetünk többé, hogy
Don Giovanni volt hitvány gyilkosa
Donna Anna atyjának. E házban
maradjanak egy kis ideig! Panaszt
intézek az illetékeshez, s rövid időn
belül bosszút állok önökért, ígérem.
Így kívánja a kötelesség,
a szánalom s a szerelem.

No. 21 ÁRIA

A kedvesemet, addig is,
ó, menjenek, vigasztalják meg!
Szép szemének könnyeit
letörlni, kíséreljék meg!
Mondják néki, hogy az ő sérelmeit
megbosszulni indulok,
s hogy csupán vérontás és halál
hírnökeként fogok visszatérni .
(Távoznak.)

Tizenegyedik jelenet

Donna Elvira egyedül.

No. 21/b RECITATIVO ÉS ÁRIA

DONNA ELVIRA

Ó istenek, mily bűnökbe;
milyen rettentő, félelmetes gaztettekbe
bonyolódott bele az a nyomorult!
Nem, ó nem késhet az ég haragja,
nem késlekedhet az igazság.
Érzem, a végzet villáma már
a fejére zúdul.
Látom a megnyílt halálos szakadékot.
Ó. szerencsétlen Elvira! Mily
ellentétes érzelmek születnek szívedben!
Miért e sóhajok s miért a szorongás?

[ÁRIA]

DONNA ELVIRA

Engem elárult a hálátlan lélek,
ó istenem, boldogtalanná tett.
De elárultan, elhagyatva is
szánalmat érzek iránta.

Quando sento il mio tormento,
Di vendetta il cor favella,
Ma se guardo il suo cimento,
Palpitando il cor mi va.
(*Parte.*)

Scena 15

Luogo chiuso in forma di sepolcreto, con diverse statue equestri, tra le quali quella del Commendatore. Don Giovanni, poi Leporello.

DON GIOVANNI

(*ridendo entra pel muretto*):

Ah, ah, ah, questa è buona,
or lasciala cercar; che bella notte!
È più chiara del giorno, sembra fatta
per gir a zonzo a caccia di ragazze.
È tardi?

(*guardando l'orologio*)

Oh, ancor non sono due della notte;
Avrei voglia un po'di saper come è finito
l'affar tra Leporello e Donna Elvira,
s'egli ha avuto giudizio!

LEPORELLO

(*Si affaccia al muretto*):

Alfin vuole ch'io faccia
un precipizio.

DON GIOVANNI:

(È desso.)

Oh, Leporello!

LEPORELLO

(*dal muretto*):

Chi mi chiama?

DON GIOVANNI:

Non conosci il padron?

LEPORELLO:

Così non conoscessi!

DON GIOVANNI:

Come, birbo?

Ha érzem saját gyötrelmeimet,
szívem bosszúról beszél,
de ha a reá váró veszélyt tekintem,
remegve ver a szívem .
(*Távozik.*)

Tizenkettedik jelenet

Elkerített temető különböző lovasszobrokkal, közöttük a Kormányzóé.

Don Giovanni, majd Leporello.

RECITATIVO

DON GIOVANNI

(*kacagva átugrik a falon.*)

Hahaha! Ez ám a jó.

Most aztán kereshetnek. Mily gyönyörű
éjszaka! Fényesebb, mint a nappal. Mintha
csak azért lenne, hogy lányokra
vadászva kószálgassunk. Késő van?

Ó, még éjjel kettő sincs.

Szeretném tudni, hogyan végződött az ügy
Leporello és Donna Elvira között;
ha elég óvatos volt...

LEPORELLO

(*Átmászik a falon.*)

Ő végül is azt akarja.

hogy tönkretegyem magam!

DON GIOVANNI

Ő az!

Leporello!

LEPORELLO

Ki szólít?

DON GIOVANNI

Nem ismered meg a gazdád?

LEPORELLO

Bár ne ismerném!

DON GIOVANNI

Hogyan, gazfickó?

LEPORELLO:
Ah, siete voi? Scusate.

DON GIOVANNI:
Cosa è stato?

LEPORELLO:
Per cagion vostra io fui quasi accoppato.

DON GIOVANNI:
Ebben, no era questo
un onore per te?

LEPORELLO:
Signor, vel dono.

DON GIOVANNI:
Via, via, vien qua,
Che belle cose ti deggio dir.

LEPORELLO:
Ma cosa fate qui?

DON GIOVANNI:
Vien dentro e lo saprai:
diverse storielle
che accadute mi son da che partisti,
ti dirò un'altra volta: or la più bella
ti vo'solo narrar.

LEPORELLO:
Donnesca al certo.
*(Rende il cappello e il mantello al padrone
e riprende quelli che aveva cambiati con lui.)*

DON GIOVANNI:
C'è dubbio? Una fanciulla,
bella, giovin, galante,
per la strada incontrai;
le vado appresso,
la prendo per la man, fuggir mi vuole;
dico poche parole, ella mi piglia,
sai per chi?

LEPORELLO:
Non lo so.

DON GIOVANNI:
Per Leporello.

LEPORELLO
Á, ön az? Bocsásson meg!

DON GIOVANNI
Mi történt?

LEPORELLO
Ön miatt majdnem agyonütöttek.

DON GIOVANNI
No és?
Nem lett volna számodra megtiszteltetés?

LEPORELLO
Uram, átengedem önnek.

DON GIOVANNI
Gyere csak, gyere ide! Mily remek
dolgokat kell elmondanom néked.

LEPORELLO
De mit csinál itten?

DON GIOVANNI
Gyere beljebb és megtudod!
A különféle kis történeteket
melyek velem estek meg, mióta elmentél,
majd más alkalommal mondom el!
Most csak a legszebbet akarom elmesélni.

LEPORELLO
Biztosan nőügy!
*(Visszaadja gazdájának a kalapot és a kö-
penyt és visszaveszi a sajátját.)*

DON GIOVANNI
Lehet kétséged felőle? Egy lányka,
— szép, fiatal, csinos —
az úton találkoztam vele. —
Hozzálépek,
megfogom a kezét, próbál szökni előlem.
szólok néhány szót — és összetéveszt
engem — tudod, kivel?

LEPORELLO
Nem tudom.

DON GIOVANNI
Leporellóval.

LEPORELLO:
Per me?

LEPORELLO
Velem?

DON GIOVANNI:
Per te.

DON GIOVANNI
Veled.

LEPORELLO:
Va bene.

LEPORELLO
Jól van.

DON GIOVANNI:
Per la mano essa allora mi prende.

DON GIOVANNI
Akkor megfogja a kezem.

LEPORELLO:
Ancora meglio.

LEPORELLO
Még jobb.

DON GIOVANNI:
M'accarezza, mi abbraccia:
Caro il mio Leporello!
Leporello, mio caro!
Allor m'accorsi ch'era qualche tua bella.

DON GIOVANNI
Megsimogat, átölel...
Drága Leporellóm,
Leporello drágám!
Akkor jöttem rá, hogy a te kedvesed.

LEPORELLO:
(Oh maledetto!)

LEPORELLO
(Ó, te átkozott!)

DON GIOVANNI:
Dell'inganno approfitto; non so come
mi riconosce, grida; sento gente,
a fuggire mi metto, e pronto pronto
per quel muretto in questo loco io monto.

DON GIOVANNI
Kihasználтам a tévedését; nem tudom,
miről ismert fel; kiáltozni kezd, hallom, hogy
emberek jönnek, futásnak eredek és hipp-
hopp, ehelyütt, ezen a falon mászom át.

LEPORELLO:
E mi dite la cosa
con tanta indifferenza?

LEPORELLO
És ezt az ügyet csak
ilyen közömbösen mondja el nekem?

DON GIOVANNI:
Perchè no?

DON GIOVANNI
Miért ne?

LEPORELLO:
Ma se fosse costei stata mia moglie?

LEPORELLO
S ha ő a feleségem lett volna?

DON GIOVANNI
(*ridendo forte*):
Meglio ancora!

DON GIOVANNI
(*hangosan felkacag*)
Még jobb!

LA STATUA:
Di rider finirai pria dell'aurora!

SZOBOR
Abbahagyod majd a nevetést,
még hajnal előtt.

DON GIOVANNI:
Chi ha parlato?

DON GIOVANNI
Ki szolt?

LEPORELLO

(estremamente impaurito):

Ah! qualche anima
sarà dell'altro mondo,
che vi conosce a fondo.

DON GIOVANNI:

Taci, sciocco!

Chi va là?

LA STATUA:

Ribaldo, audace!
Lascia a' morti la pace!

LEPORELLO

(tremando):

Ve l'ho detto!

DON GIOVANNI:

Sara qualcun di fuori
che si burla di noi!
(con indifferenza e sprezzo)
Ehi, del Commendatore non è questa la
statua? Leggi un poco quella iscrizione.

LEPORELLO:

Scusate...
non ho imparato a leggere
ai raggi della luna.

DON GIOVANNI:

Leggi, dico!

LEPORELLO

(leggendo):

Dell'empio che mi trasse al passo
estremo qui attendo la vendetta...
Udiste? Io tremo!

DON GIOVANNI:

O vecchio buffonissimo!
Digli che questa sera
l'attendo a cenar meco!

LEPORELLO:

Che pazzia ! Ma vi par?... Oh Dei, mirate,
che terribili occhiate - egli ci dà!
Par vivo! Par che senta... E che voglia parlar!

LEPORELLO

Jaj, valami lélek
lesz a másvilágról,
aki önt alaposan ismeri.

DON GIOVANNI

Hallgass, ostoba!
(Megragadja a kardját.)
Ki az ott?

SZOBOR

Alávaló! Vakmerő!
Hagyj békét a holtaknak!

LEPORELLO

Nem megmondtam önnek?

DON GIOVANNI

Valaki, ott künn,
tréfát üz velünk.

Hé! Nem a Kormányzó szobra az ott?
Olvasd csak a feliratot!

LEPORELLO

Bocsásson meg !
Nem tanultam meg olvasni
holdsugár mellett.

DON GIOVANNI

Olvass, azt mondom!

LEPORELLO

„A gazt, ki végső utamra küldött.
itt várja bosszúm.”
Hallja? Én reszketek.

DON GIOVANNI

Ó, a vén pojáca!
Mondd neki, hogy ma este
elvárom hozzám vacsorára!

LEPORELLO

Milyen örülség! Hát úgy hiszi... Ó istenek!
Nézze csak mily rémítő a tekintete...
Mintha élne... mintha hallana és beszélni

DON GIOVANNI:
Orsù, va là! O qui t'ammazzo, e poi ti seppellisco!

LEPORELLO:
Piano, piano, signore,
ora ubbidisco.

LEPORELLO
O statua gentilissima
Del gran Commendatore...
Padron! Mi trema il core,
Non posso terminar!

DON GIOVANNI:
Finiscila, o nel petto
Ti metto questo acciar!

LEPORELLO:
Che impiccio, che capriccio!

DON GIOVANNI:
Che gusto! Che spassetto!

LEPORELLO:
Io sentomi gelar!

DON GIOVANNI:
Lo voglio far tremar!

LEPORELLO:
O statua gentilissima,
Benchè di marmo siate...
Ah padron mio! Mirate!
Che seguita a guardar!

DON GIOVANNI:
Mori...

LEPORELLO:
No, no... attendete!
(*alla statua*)
Signor, il padron mio...
Badate ben... non io...
Vorria con voi cenar...
Ah che scena è questa!

akarna...

DON GIOVANNI
Rajta, menj oda vagy itt legyilkollak,
azután el is temetlek!

LEPORELLO
Csak csendesen, uram...
már engedelmeskedem.

No. 22 KETTŐS

LEPORELLO
Ó, mélyen tisztelt szobra...
a nagy Kormányzónak... —
Gazdám, remeg a szívem...
Nem bírom befejezni...

DON GIOVANNI
Fejezd be, vagy a szívedbe
döföm ezt a pengét!

LEPORELLO
Micsoda kellemetlenség, milyen szeszély!

DON GIOVANNI
Micsoda élvezet! Milyen kis tréfa!

LEPORELLO
Úgy érzem, megdermedek.

DON GIOVANNI
Csak hadd remegjen!

LEPORELLO
Ó, mélyen tisztelt szobor,
habár márványból... tetszik is lenni...
Jaj, gazdám, nézze...
csak folyton, egyre néz...

DON GIOVANNI
Meghalsz!

LEPORELLO
Ne, ne... várjon!
(*A szoborhoz.*)
Uram, az én gazdám —
jól értse! Nem én, — a gazdám
szeretné, hogy vele vacsorázzon. —
Jaj, micsoda jelenet ez!

(la statua china la testa)
Oh ciel! Chinò la testa!

DON GIOVANNI:
Va là, che sei un buffone!

LEPORELLO:
Guardate ancor, padrone!

DON GIOVANNI:
E che degg'io guardar?

LEPORELLO e DON GIOVANNI:
Colla marmorea testa,
Ei fa così, così!

DON GIOVANNI
(verso la statua):
Parlate, se potete.
Verrete a cena?

LA STATUA:
Sì!

DON GIOVANNI:
Bizzarra è inver la scena,
Verrà il buon vecchio a cena.
A prepararla andiamo,
Partiamo - via di qua!

LEPORELLO:
Mover mi posso appena...
Mi manca, o Dei, la lena...
Per carità... partiamo,
Andiamo via di qua!

Scena 13

*Camera in casa di Donn'Anna
Don Ottavio e Donn'Anna*

DON OTTAVIO:
Calmatevi, idol mio! Di quel ribaldo
vedrem puniti in breve i gravi eccessi,
vendicati saremo.

DONNA ANNA:

(a szobor bólint)
Ó ég, bólint a fejével!

DON GIOVANNI
Tovább! Hogy te milyen bohóc vagy!

LEPORELLO
Nézze őt, gazdám!

DON GIOVANNI
Mit kell nézmem?

LEPORELLO, majd DON GIOVANNI
A márványfejével
így... így csinál... .

DON GIOVANNI
(A szoborhoz.)
Beszéljen, ha képes rá:
eljön-é a vacsorára?

SZOBOR
Igen.

DON GIOVANNI
Valóban bizarr egy jelenet!
Eljön a jó öreg vacsorára. —
Gyerünk, készüljünk elő,
távozzunk e helyről! .

LEPORELLO
Mozogni is... alig tudok már...
eláll a lélegzetem, ó istenek!
Az ég szerelmére... menjünk,
menjünk gyorsan innen! .

Tizenharmadik jelenet

*Sötét szoba Donna Anna házában, Don
Ottavio és Donna Anna.*

RECITATIVO

DON OTTAVIO
Nyugodj meg, szerelmem! Rövidesen
látni fogjuk, hogy az az elvetemült
megbűnhődik súlyos vétkeiért.

DONNA ANNA

Ma il padre, o Dio!

DON OTTAVIO:

Convien chinare il ciglio al volere del ciel.
Respira, o cara!
Di tua perdita amara fia doman,
se vuoi, dolce compenso
questo cor, questa mano, che il mio tenero
amor...

DONNA ANNA:

O dei, che dite
in sì tristi momenti?

DON OTTAVIO:

E che? Vorresti
con indugi novelli accrescer le mie pene?
Ah! Crudele!

DONNA ANNA:

Crudele?
Ah no, giammai mio ben!
Troppo mi spiace
allontanarti un ben che lungamente
la nostr'alma desia... Ma il mondo, o Dio!
Non sedur la costanza
del sensibil mio core;
ahbastanza per te mi parla amore.

Non mi dir, bell'idol mio,
Che son io crudel con te.
Tu ben sai quant'io t'amai,
Tu conosci la mia fe'.
Calma, calma il tuo tormento,
Se di duol non vuoi ch'io mora.
Forse un giorno il cielo ancora
Sentirà pietà di me.
(Parte.)

DON OTTAVIO:

Ah si segua il suo passo; io vo' con lei
dividere i martiri.

De az atyám, ó isten!

DON OTTAVIO

Meg kell hajtánunk fejünket az Ég
akarata előtt. Térj magadhoz, drágám!
Keserű veszteségedért holnapra,
ha akarod, édes kárpótlást nyújt
e szív, e kéz, melyet gyengéd szerelmem. .

DONNA ANNA

Ó, egek! Mit beszél,
ily szomorú pillanatokban...?

DON OTTAVIO

Hogyan? Újabb
halogatással akarnád növelni bánatomat?
Kegyetlen!

No. 23 RECITATIVO ÉS ÁRIA

DONNA ANNA

Kegyetlen?
Ó nem, kedvesem, —
nekem nagyon is rosszul esik,
hogy visszatartsalak attól a boldogságtól.
mire lelkünk oly régóta vágyik. De a világ
ó, istenem! Ne tedd próbára
gyengéd szívem állhatatosságát:
nékem elég, hogy érted szól a szerelem.

[ÁRIA]

DONNA ANNA

Ne mondd nékem, szép szerelmem,
hogy kegyetlen vagyok hozzád;
jól tudod, mennyire szeretlek,
ismered hűségem.
Csillapítsd kínlódásod, ha nem akarod,
hogy meghaljak bánatomban.
Talán egy napon az ég
szánalmat érez majd irántam .
(Távozik.)

RECITATIVO

DON OTTAVIO

Követnem kell lépteit;
meg akarom osztani véle a szenvedést.

Saran meco men gravi i suoi sospiri

Scena 17

*Sala in casa di Don Giovanni, con una mensa preparata.
Don Giovanni e Leporello. Servi, alcuni Suonatori.
Una mensa imbandita.*

DON GIOVANNI:
Già la mensa è preparata.
Voi suonate, amici cari!
Giacché spendo i miei danari,
Io mi voglio divertir.
(*Siede a mensa.*)
Leporello, presto in tavola.

LEPORELLO:
Son prontissimo a servir.

(*i suonatori cominciano.*)

LEPORELLO
Bravi! Bravi! Cosa rara!
(*alludendo ad un pezzo di musica nell'opera La cosa rara*)

DON GIOVANNI:
Che ti par del bel concerto?

LEPORELLO:
È conforme al vostro merto.

DON GIOVANNI
(*mangiando*):
Ah che piatto saporito!

LEPORELLO
(*a parte*):
(*Ah che barbaro appetito!
Che bocconi da gigante!
Mi par proprio di svenir.*)

DON GIOVANNI:
(*Nel veder i miei bocconi
Gli par proprio di svenir.*)
Piatto!

LEPORELLO

Így kevésbé lesznek fájdalmasak sóhajai.

Tizennegyedik jelenet

*Terem Don Giovanni házában; terített asztal.
Don Giovanni és Leporello. Szolgák s néhány zenész.*

No. 24 FINALE

DON GIOVANNI
Az asztal már terítve —
ti pedig játsszatok, kedves barátaim!
Ha már költöm a pénzem,
jól akarok szórakozni.

Leporello, gyorsan tálalj!

LEPORELLO
Már itt is vagyok, hogy felszolgáljak.

(*A zenészek belefognak.*)

LEPORELLO
Brávó! „Cosa rara”.
(*Martini: „Una cosa rara” című operájának egyik dallamára utal.*)

DON GIOVANNI
Hogy tetszik a szép hangverseny?

LEPORELLO
Éppen olyan, amilyen önnek kijár.

DON GIOVANNI
Ó mily ízletes fogás!

LEPORELLO
(*félre*)
Milyen barbár étvágy!
Milyen óriási falatok!
Úgy érzem, mindjárt elájulok .

DON GIOVANNI
(*Ahogy az én falatjaimat nézi,
szinte rögtön elájul.*)
A következő fogást!

LEPORELLO

(muta il piatto):

Servo.

Evvivano i litiganti.

(alludendo ad altr'opera di questo titolo)

DON GIOVANNI:

Versa il vino!

Eccellente marzimino!

LEPORELLO

(mangiando e bevendo di nascosto):

(Questo pezzo di fagiolo,

Piano piano vo'inghiottir.)

DON GIOVANNI:

(Sta mangiando, quel marrano!

Fingerò di non capir.)

LEPORELLO

Questa poi la conosco pur troppo.

DON GIOVANNI

(senza guardarlo):

Leporello!

LEPORELLO

(col boccon in gola):

Padron mio!

DON GIOVANNI:

Parla schietto, mascalzone.

LEPORELLO:

Non mi lascia una flussione

Le parole proferir.

DON GIOVANNI:

Mentre io mangio fischia un poco.

LEPORELLO:

Non so far.

DON GIOVANNI

(accorgendosi che mangia):

Cos'è?

Hozom.

(A zenészek dallamot váltanak.)

Éljen! „A két veszekedő”!

(A hasonló című operára célozva.)

DON GIOVANNI

Tölts bort!

Kitűnő Marzimino!

LEPORELLO

(Titokban eszik, iszik.)

Ezt a darab fácánt

szép lassan befalom.

DON GIOVANNI

Egyre csak fal a kétszínű.

úgy teszek, mintha nem venném észre.

(A zenészek most Mozart „Figaro házassága” című operájának híres dallamát játsszák.)

LEPORELLO

Ezt nagyonis jól ismerem!

DON GIOVANNI

Leporello!

LEPORELLO

Igen, gazdám?

DON GIOVANNI

Beszélgj érthetően, te csirkefogó!

LEPORELLO

A nátha nem engedi,

hogy tisztán ejtsem a szavakat.

DON GIOVANNI

Míg én eszem, füttyülj egy kicsit!

LEPORELLO

Nem tehetem.

DON GIOVANNI

Mi baj?

LEPORELLO:
Scusate!
Sì eccellente è il vostro cuoco,
Che lo volli anch'io provar.

DON GIOVANNI:
(Sì eccellente è il cuoco mio,
Che lo volle anch'ei provar.)

Scena 15

Donna Elvira e detti.

DONNA ELVIRA
(*entrando disperata*):
L'ultima prova
dell'amor mio
Ancor vogl'io
fare con te.
Più non rammento
gl'inganni tuoi,
Pietade io sento.

DON GIOVANNI e LEPORELLO:
Cos'è?

DONNA ELVIRA
(*s'inginocchia*):
Da te non chiede
quest'alma oppressa
Della sua fede
qualche merce'.

DON GIOVANNI:
Mi maraviglio!
Cosa volete?
(*Per beffarla s'inginocchia*)
Se non sorgete non resto in pie'.

DONNA ELVIRA:
Ah non deridere gli affani miei!

LEPORELLO:
(Quasi da piangere mi fa costei.)

DON GIOVANNI
(alzandosi e facendo alzare Donna Elvira):
Io te deridere!
Cielo, e perché?

LEPORELLO
Bocsásson meg!
Oly remek az ön szakácsa,
hogy én is ki akartam próbálni .

DON GIOVANNI
Oly remek az én szakácsom,
ő is ki akarta próbálni .

Tizenötödik jelenet

Donna Elvira, az előbbiek.

DONNA ELVIRA
Szerelmem utolsó
bizonyítékát akarom
nyújtani néked.

Nem emlékeztek
a csalásaidra többé,
szánalmat érzek...

DON GIOVANNI, LEPORELLO
Mi történt?

DONNA ELVIRA
Nem kér már tőled
ez összetört lélek
hűségéért
irgalmat... sem.

DON GIOVANNI
El vagyok képedve.
Mit óhajt?
(*Gúnyosan utánozva őt, szintén letérdel.*)
Ha nem áll fel, én sem maradhatok talpon.

DONNA ELVIRA
Ne ne vess bánatomon!

LEPORELLO
Szinte megrikat.

DON GIOVANNI
(
Kinevetni téged?
Nagy ég, miért?

(con affettata tenerezza)
Che vuoi, mio bene!

DONNA ELVIRA:
Che vita cangi!

DON GIOVANNI
(beffandola):
Brava!

DONNA ELVIRA:
Cor perfido!

DON GIOVANNI:
Lascia ch'io mangi,
E se ti piace,
mangia con me.

DONNA ELVIRA:
Rèstati, barbaro!
Nel lezzo immondo
Esempio orribile
d'inquinità!
(Parte.)

LEPORELLO:
*(Se non si muove
al suo dolore,
Di sasso ha il core,
o cor non ha.)*

DON GIOVANNI:
Vivan le femmine,
Viva il buon vino!
Sostegno e gloria
d'umanità!

DONNA ELVIRA:
*(Di dentro: poi rientra,
traversa la scena fuggendo,
esce da un'altra parte.)*
Ah!

DON GIOVANNI e LEPORELLO:
Che grido è questo mai?

DON GIOVANNI:
Va a veder che cosa è stato.

(Leporello esce.)

(Tettetett gyöngédséggel.)
Mit akarsz, drágám? .

DONNA ELVIRA
Változtasd meg életed!

DON GIOVANNI
Bravó!

DONNA ELVIRA, LEPORELLO
Hűtlen szívű! .

DON GIOVANNI
Engedj ennem
és ha tetszik,
egyél velem!

DONNA ELVIRA
Hát maradj csak, te barbár,
a szennyes fertőben!
Gonoszság rettentő
példája, te! .

LEPORELLO
Ha nem indul meg
ennyi fájdalomtól,
vagy kőből van a szíve,
vagy nincs is.

DON GIOVANNI
Éljenek a nők!
Éljen a jó bor!
Az emberiség támasza
és dicsősége!

DONNA ELVIRA
*(távozik, majd visszatér, keresztülfut a
színpadon és a másik oldalon el. A zenészek
távoznak.)*
Jaj !

DON GIOVANNI, LEPORELLO
Miféle kiáltás ez?

DON GIOVANNI
Menj, nézd meg, mi történt!

(Leporello kimegy)

LEPORELLO:

Ah!

DON GIOVANNI:

Che grido indiavolato!

Leporello, che cos'è?

LEPORELLO

(entra spaventato e chiude l'uscio):

Ah, signor, per carità!

Non andate fuor di qua!

L'uom di sasso, l'uomo bianco,

Ah padrone! Io gelo, io manco.

Se vedeste che figura,

se sentiste come fa

Ta! Ta! Ta! Ta!

(imitando i passi del Commendatore.)

DON GIOVANNI:

Non capisco niente affatto.

Tu sei matto in verità.

(*Si batte alla porta.*)

LEPORELLO:

Ah sentite!

DON GIOVANNI:

Qualcun batte!

Apri!

LEPORELLO

(*tremando*):

Io tremo!

DON GIOVANNI:

Apri, dico!

LEPORELLO:

Ah!

DON GIOVANNI:

Per togliermi d'intrico

Ad aprir io stesso andrò.

(*Prende il lume e la spada sguainata e va ad aprire.*)

LEPORELLO:

LEPORELLO

Jaj!

DON GIOVANNI

Milyen borzasztó kiáltás!

Leporello, mi az?

LEPORELLO

Jaj, uram,... az ég szerelmére...

Ne... menjen ki!... oda...

A kőember... a fehér márványember...

Jaj, gazdám,... én megdermedek...

elájulok!... Ha látná... milyen alak,

ha hallaná, hogyan lép:

Ta! Ta! Ta! Ta!

DON GIOVANNI

Igazán nem értek semmit:

te valóban örült vagy!

(*Kopognak az ajtón.*)

LEPORELLO

Jaj, hallja?

DON GIOVANNI

Valaki kopog.

Nyisd ki!

LEPORELLO

Remegek.

DON GIOVANNI

Nyisd ki, mondom! .

LEPORELLO

Jaj, jaj!

DON GIOVANNI

Te szédült! Hogy véget vessek

a zűrzavarnak, én magam megyek kinyitni.

(*Fogja a gyertyatartót, másik kezébe kivont kardját, az ajtóhoz megy.*)

LEPORELLO

(Non vo' più veder l'amico
Pian pianin m'asconderò.)
(*Si cela sotto la tavola.*)

Scena 16

Il Convitato di Pietra e detti

LA STATUA:
Don Giovanni, a cenar teco
M'invitasti e son venuto!

DON GIOVANNI:
Non l'avrei giammai creduto;
Ma farò quel che potrò.
Leporello, un'altra cena
Fa che subito si porti!

LEPORELLO
(*facendo capolino di sotto alla tavola*):
Ah padron! Siam tutti morti.

DON GIOVANNI
(*tirandolo fuori*):
Vanne dico!

LA STATUA
(*a Leporello che è in atto di parlare*):
Ferma un po'!
Non si pasce di cibo mortale
chi si pasce di cibo celeste;
Altra cure più gravi di queste,
Altra brama quaggiù mi guidò!

LEPORELLO:
(*La terzana d'avere mi sembra
E le membra fermar più non so.*)

DON GIOVANNI:
Parla dunque! Che chiedi! Che vuoi?

LA STATUA:
Parlo; ascolta! Più tempo non ho!

DON GIOVANNI:
Parla, parla, ascoltandoti sto.

LA STATUA:
Tu m'invitasti a cena,

Én még egyszer nem akarom látni azt ott
Szép csendesen elbújok.
(*Az asztal alá bújik.*)

Tizenhatodik jelenet

A kormányzó szobra, előbbiek.

SZOBOR
Don Giovanni! Vacsorára
hívtál engem. Eljöttem.

DON GIOVANNI
Hát ezt sosem hittem volna. —
De megteszem, ami tőlem telik.
Leporello, új vacsorát
hozass, azonnal!

LEPORELLO
(*Kikukucskál az asztal alól.*)
Jaj, gazdám... egészen végünk van már..

DON GIOVANNI
(*Kifelé lökdösi.*)
Menj már, mondom!

SZOBOR
(*A kifelé siető Leporellónak*)
Maradj csak!
Nem táplálkozik a halandók étkével az,
kit mennyei étel táplál;
más, ennél súlyosabb gondok,
más vágy vezetett engem ide.

LEPORELLO
Mintha a harmadnapos hidegglélés
jött volna rám...
Nem tudom mozgatni tagjaimat .

DON GIOVANNI
Szólj tehát: mit kérsz, mit akarsz!

SZOBOR
Beszélek, hallgasd: nincs sok időm! .

DON GIOVANNI
Beszélj, beszélj! Itt állok, hallgatlak! .

SZOBOR
Te vacsorára hívtál engem:

Il tuo dover or sai.
Rispondimi: verrai
tu a cenar meco?

LEPORELLO
(da lontano, sempre tremando):
Oibò; tempo non ha, scusate.

DON GIOVANNI:
A torto di viltate
Tacciato mai sarò.

LA STATUA:
Risolvi!

DON GIOVANNI:
Ho già risolto!

LA STATUA:
Verrai?

LEPORELLO
(a Don Giovanni):
Dite di no!

DON GIOVANNI:
Ho fermo il cuore in petto:
Non ho timor: verrò!

LA STATUA:
Dammi la mano in pegno!

DON GIOVANNI
(porgendogli la mano):
Eccola! Ohimé!

LA STATUA:
Cos'hai?

DON GIOVANNI:
Che gelo è questo mai?

LA STATUA:
Pentiti, cangia vita
È l'ultimo momento!

DON GIOVANNI
(vuol sciogliersi, ma invano):
No, no, ch'io non mi pento,
Vanne lontan da me!

tudod hát a kötelességed.
Felelj, eljössz-é te
vacsorára hozzám?

LEPORELLO

Jajjaj! Nem ér rá... mentse ki magát!

DON GIOVANNI
Gyávaság bűnével
sosem vádolhatnak engem.

SZOBOR
Határozz!

DON GIOVANNI
Már határoztam.

SZOBOR
Eljössz-e?

LEPORELLO
(Don Giovanninak)
Mondjon nemet!

DON GIOVANNI
Helyén van a szívem;
nem félek, elmegyek.

SZOBOR
Add rá a kezed, zálogul!

DON GIOVANNI
(Kezét nyújtja.)
Itt van... ó, jaj!

SZOBOR
Mi bajod?

DON GIOVANNI
Mily jeges a keze!

SZOBOR
Mutass megbánást változtasd meg élted!
Ez az utolsó pillanat!

DON GIOVANNI
(Hasztalan próbálja kiszabadítani magát.)
Nem, nem; nem bánok meg semmit,
távozz tőlem!

LA STATUA:
Pentiti, scellerato!

SZOBOR
Bánd meg, gyalázatos! .

DON GIOVANNI:
No, vecchio infatuato!

DON GIOVANNI
Nem, vén őrjöngő! .

LA STATUA:
Pentiti!

SZOBOR
De igen!

DON GIOVANNI:
No!

DON GIOVANNI
Nem!

LA STATUA:
Sì!

SZOBOR
Igen!

DON GIOVANNI:
No!

DON GIOVANNI
Nem!

LA STATUA:
Ah! tempo più non v'è!

SZOBOR
Ah, időd lejárt.

*(Fuoco da diverse parti,
il Commendatore sparisce,
e s'apre una voragine.)*

*(Tűz csap ki mindenfelől,
a Kormányzó eltűnik,
feneketlen mélység nyílik meg.)*

DON GIOVANNI:
Da qual tremore insolito
Sento assalir gli spiriti!
Dond'escono quei vortici
Di foco pien d'orror?

DON GIOVANNI
A szokatlan félelemtől, mely,
érezem,... megtámadta a lelkem...
Honnan jönnek ezek a félelmetes
tűzörvények?

CORO di DIAVOLI
(di sotterra, con voci cupe):
Tuo a tue colpe è poco!
Vieni, c'è un mal peggior!

DÉMONOK KARA
Mind kevés a bűneidhez képest.
Jöjj, vár még sokkal rosszabb is! .

DON GIOVANNI:
Chi l'anima mi lacera?
Chi m'agita le viscere?
Che strazio, ohimè, che smania!

Che inferno, che terror!

DON GIOVANNI
Ki szaggatja a lelkemet?
Mi rázza meg bensőmet?
Mily marcangolás, jaj nekem,
mily őrjöngés! Micsoda pokol,
micsoda szörnyűség! Jaj! .

LEPORELLO:
(Che ceffo disperato!
Che gesti da dannato!
Che gridi, che lamenti!
Come mi fa terror!)

LEPORELLO
Mily kétségbeesett arc!
Az elkárhozottak remegése...
Milyen kiáltozás, milyen keservek,
mennyire elrémít engem! Jaj! .

(Cresce il fuoco, compariscono diverse furie, s'impossessano di Don Giovanni e seco lui sprofondano.)

Scena ultima

Leporello, Donna Elvira, Donn'Anna, Zerlina, Don Ottavio, Masetto, con ministri di giustizia.

DONNA ELVIRA, ZERLINA, DON OTTAVIO e MASETTO:

Ah, dov'è il perfido?
Dov'è l'indegno?
Tutto il mio sdegno
Sfogar io vo'!

DONNA ANNA:

Solo mirandolo
Stretto in catene
Alle mie pene
Calma darò.

LEPORELLO:

Più non sperate
Di ritrovarlo,
Più non cercate.
Lontano andò.

TUTTI:

Cos'è? Favella! Via presto, sbrigati!

LEPORELLO:

Venne un colosso... Ma se non posso...
Tra fumo e fuoco... Badate un poco...

L'uomo di sasso... Fermate il passo...
Giusto là sotto... Diede il gran botto...
Giusto là il diavolo - Sel'trangugìò.

TUTTI:

Stelle, che sento!

LEPORELLO:

Vero è l'evento!

DONNA ANNA, ZERLINA, DON OTTAVIO e MASETTO:

Ah, certo è l'ombra
Che l'incontrò.

(A tűz fellobog, különböző fúriák tűnnek elő, hatalmukba kerítik Don Giovannit, vele együtt a mélybe süllyednek.)

Utolsó jelenet

Leporello, Donna Elvira, Donna Anna, Zerlina, Don Ottavio és Masetto, törvényszolgákkal.

DONNA ELVIRA, ZERLINA, DON OTTAVIO és MASETTO:

Ó, hol van a hitszegő?
Hol van a méltatlan?
Minden megvetésem
rá akarom zúdítani.

DONNA ANNA

Csupán ha láthatom
bilincsbe verve őt,
akkor enyhülhetnek
kínjaim.

LEPORELLO

Többé ne reméljék,
hogy megtalálják!
Többé ne keressék őt!
Igen messzire ment...

A TÖBBIEK

Mi történt? Mondd el? Gyorsan, siess!

LEPORELLO

Egy kolosszus jött ..de ha nem tudom...
Füst és láng között... figyeljenek egy kicsit!...

A köember...Álljanak meg egy pillanatra!
Éppen ott... lent...Egy hatalmas csapás...
éppen ott... az ördög elragadta őt.

A TÖBBIEK

Nagy ég! Mit hallok!

LEPORELLO

Így igaz az eset!

A TÖBBIEK

Biztosan a kísértet volt,
akivel találkoztam/találkozott.

DON OTTAVIO:

Or che tutti, o mio tesoro,
Vendicati siam dal cielo,
Porgi, porgi a me un ristoro,
Non mi far languire ancor.

DONNA ANNA:

Lascia, o caro, un anno ancora
Allo sfogo del mio cor.

DON OTTAVIO, DONNA ANNA:

Al desio di chi m'adora
Ceder deve un fido amor.

DONNA ELVIRA:

Io men vado in un ritiro
A finir la vita mia!

ZERLINA, MASETTO:

Noi, Masetto, a casa andiamo!
A cenar in compagnia!

LEPORELLO:

Ed io vado all'osteria
A trovar padron miglior.

ZERLINA, MASETTO e LEPORELLO:

Resti dunque quel birbon
Con Proserpina e Pluton.
E noi tutti, o buona gente,
Ripetiam allegramente
L'antichissima canzon:

TUTTI:

Questo è il fin di chi fa mal;
E de' perfidi la morte
Alla vita è sempre ugual.

F I N E

DON OTTAVIO

Most, hogy mindnyájunkért, édes kincsem,
bosszút állt az ég,
adj, ó adj nékem is megnyugvást,
ne hagyj vágyódnom egyre még!

DONNA ANNA

Engedj, kedvesem, még egy évig
szabad utat szívem fájalmának!

DONNA ANNA, DON OTTAVIO

Hisz a hűséges szerelmes tiszteli
annak vágyait, ki imádja/kit imád.

DONNA ELVIRA

Én pedig kolostorba megyek,
ott fejezem be életem.

ZERLINA, MASETTO

Mi, Masetto/Zerlina, hazamegyünk, s együtt
szépen megvacsorázunk.

LEPORELLO

Én meg megyek a kocsmába,
hogy jobb gazdát találjak.

ZERLINA, MASETTO, LEPORELLO

Maradjon hát az a gaz
odalent Proserpina s Pluto mellett!
S mi valamennyien, jó emberek,
ismételjük el vidáman
az ősrégi dalt:

MIND

Ez a vége annak, aki rosszat tesz, —
a hitszegő halála
hasonló az életéhez.

VÉGE

Uhrman György nyersfordítása